

495. 01864

๕ ๕๙๙ ค

๖. ๙

ความเข้าใจของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมร
และภาษาส่วย ในการอ่านเอกสารของทางราชการ

ปริญญาโท

ของ

วิชชุกร ทองหล่อ

22 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2532

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

177603

ความเข้าใจของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมร
และภาษาช่วย ในการอ่านเอกสารของทางราชการ

บทคัดย่อ
ของ
วิทยากร ทองหล่อ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาทางการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2532

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน 100 คน และชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน 100 คน มีความรู้ระดับชั้นประถมศึกษา หรือบ้านโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ สามารถอ่านหนังสือออก มีอายุระหว่าง 20 - 50 ปี โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จาก 3 อำเภอ คือ อำเภอท่าตูม อำเภอจอมพระและอำเภอสังขะ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ 4 ชุด ชุดที่ 1 วัดความเข้าใจคำศัพท์ ชุดที่ 2 วัดความเข้าใจวลี ชุดที่ 3 วัดความเข้าใจประโยค ชุดที่ 4 วัดความเข้าใจข้อความต่อเนื่อง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในจังหวัดสุรินทร์ มีความเข้าใจในเอกสารของทางราชการอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 47.78)

2. ชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในจังหวัดสุรินทร์เข้าใจคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 41.64) เนื่องจากความไม่คุ้นเคยและไม่เข้าใจศัพท์ราชการ ศัพท์วิชาการ คำทับศัพท์ และคำราชาศัพท์

3. ชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรและชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในจังหวัดสุรินทร์ มีความเข้าใจวลีในระดับต่ำ (ร้อยละ 47.80) เนื่องจากไม่คุ้นเคยและไม่เข้าใจวลีที่เป็นภาษาราชการ วลีที่เป็นสำนวน

4. ชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรและชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในจังหวัดสุรินทร์ มีความเข้าใจประโยคในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50.24) เนื่องจากมีการใช้ประโยคยาว มีส่วนขยายมาก บางประโยคละคำหรือกลุ่มคำที่สำคัญทำให้ประโยคขาดความชัดเจน

5. ชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรและชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในจังหวัดสุรินทร์ มีความเข้าใจข้อความต่อเนื่องในระดับปานกลาง (ร้อยละ 51.48) เนื่องจากไม่สามารถตีความและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

THE COMPREHENSION IN READING OFFICIAL MATERIALS OF
KHMER AND SUAI SPEAKERS, CHANGWAT SURIN

AN ABSTRACT

BY

WITCHUKORN THONGLO

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1989

This thesis aims at studying the comprehension in Reading Official Materials of Khmer and Suai Speakers, changwat surin. The sample groups are a group of 100 Khmer Speakers and a group of 100 Suai Speakers their education background is either primary level of education or education through the National Literacy Campaign, able to read, age 20 - 50 years. All the samples are randomized by simple random sampling from 3 Amphoe; Amphoe Thatum, Amphoe Chompha and Amphoe Sangkha. Four sets of questionnaires measured their understanding ability of vocabulary, phrases, sentences and discourse units. The statistics used in the analysis are percentage and mean

The findings were summarized as follow:

1. Khmer Speakers and Suai Speakers in Changwat Surin had low level in the comprehension in reading Official Materials.
2. Khmer Speakers and Suai Speakers in Changwat Surin had low level in the comprehension in vocabulary because of being unfamiliar and unable to understand official words, technical terms, foreign words written in the thai language and the royal language.
3. Khmer Speakers and Suai Speakers in Changwat Surin had low level in the comprehension in phrases because of being unable to understand phrases of official language and idioms.
4. Khmer Speakers and Suai Speakers in Changwat Surin had average level in the comprehension in sentences because of long sentences with many complicated modifiers. Some sentences omitted a word or a group of words which were important for a complete idea.

5. Khmer Speakers and Suai Speakers in Changwat Surin had average level in the comprehension in discourse because of being unable to understand the interpretation, and the main idea of what is read.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้จน
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....*Dr. S. S. S.*.....ประธาน

(นศ. วิฑูช โสภวงศ์)

.....*Dr. S. S. S.*.....กรรมการ

(รศ. ชุติ วังศรีทันะ)

คณะกรรมการสอบ

.....*Dr. S. S. S.*.....ประธาน

(นศ. วิฑูช โสภวงศ์)

.....*Dr. S. S. S.*.....กรรมการ

(รศ. ชุติ วังศรีทันะ)

.....*Dr. S. S. S.*.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(นศ. โมรี สีนสาธิต)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปัญหานี้ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....*Dr. S. S. S.*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ. ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่.....10.....เดือน.....มีนาคม.....พ.ศ. 2532

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จด้วยได้รับความช่วยเหลืออันดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฑูร โสภวงศ์ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ ที่กรุณาให้คำแนะนำให้ข้อคิดและแก้ไข ขอบทพร้อมทั้ง ๗ ทลออกมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์โมรี ชื่นสำราญ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และอาจารย์สิริมา วรยิ่งยง ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณ พ.ศ.ท.โสฬส หินจศักดิ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่และชาวบ้านทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัย และคณะอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุนทร ที่กรุณาช่วยเหลือด้านการสอน และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ผู้วิจัยตระหนักในพระคุณของพ่อและแม่ และถือเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่ง ในการทำ ปริญญานิพนธ์จนสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

วิชชกร ทองหล่อ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสุรินทร์	7
เอกสารด้านภาษา	10
ลักษณะทั่วไปของภาษาเขมร (สุรินทร์)	10
ลักษณะทั่วไปของภาษาส่วย (สุรินทร์)	14
ความแตกต่างของภาษาไทยกับภาษาเขมรและส่วยด้านคำศัพท์	17
เอกสารด้านการพัฒนาชนบท	20
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาความเข้าใจภาษาไทย	24
งานวิจัยที่เกี่ยวกับผู้ใช้ภาษาเขมรและผู้ใช้ภาษาส่วย	26
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	29
การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง	29
การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34

4	การวิเคราะห์ข้อมูล	35
	ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	35
	ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้าน	42
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	51
	กลุ่มตัวอย่าง	51
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	51
	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	52
	การวิเคราะห์ข้อมูล	52
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
	อภิปรายผล	53
	ข้อเสนอแนะ	58
	บรรณานุกรม	61
	ภาคผนวก	65
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	109

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	35
2 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	36
3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	37
4 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพการอ่านหนังสือ	38
5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการอ่านหนังสือ	38
6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนปีที่จบการศึกษา	39
7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	40
8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการอ่านเอกสารทางราชการ	41
9 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มบุคคลที่ชาวบ้านถามเมื่อมีปัญหา ในการอ่าน	42
10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจศัพท์ ..	44
11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจวลี	45
12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจประโยค ..	46
13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจข้อความ ต่อเนื่อง	47
14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจรวม 4 คำ	48
15 ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ จำแนกตามกลุ่มชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมร และกลุ่มชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วย	49

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

จังหวัดสุรินทร์เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ประชาชนมีวัฒนธรรมทางภาษาแตกต่างกันไปจากจังหวัดอื่น ๆ ในภาคเดียวกัน เพราะประชาชนในจังหวัดสุรินทร์ใช้ภาษาในชีวิตประจำวันเป็นหลักอยู่ 3 ภาษา คือ ภาษาเขมร ภาษาส่วย และภาษาไทยอีสาน กลุ่มพูดภาษาไทยอีสานในชีวิตประจำวัน อยู่ในเขตอำเภอรักขنبูรี ชุมพลบุรี สนม บางส่วนของอำเภอท่าตูม และศีขรภูมิ กลุ่มพูดภาษาส่วยในชีวิตประจำวันอยู่ในเขตอำเภอจอมพระ ลำโรงหมบ บางส่วนของอำเภอศีขรภูมิ ท่าตูม สังขะ และอำเภอเมือง กลุ่มพูดภาษาเขมรในชีวิตประจำวันนี้เป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด อยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอปราสาท อำเภอสังขะ อำเภอกาบเชิง อำเภอบัวเชด และกิ่งอำเภอลำควน สำหรับภาษาไทยนั้นจะมีประชาชนใช้พูดในชีวิตประจำวันเฉพาะในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาลอำเภอต่าง ๆ เท่านั้น (พัฒพร สุทธิยานุช. 2524 : 4) จังหวัดสุรินทร์จึงเป็นจังหวัดหนึ่งที่ประชาชนส่วนมากใช้ภาษาแตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐานอันเป็นภาษาที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และยังแตกต่างจากภาษาไทยถิ่นอีสานที่ประชาชนส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้สื่อสารกันอีกด้วย

ความแตกต่างกันในด้านการใช้ภาษาเช่นนี้ย่อมเป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหาต่าง ๆ ก่อให้เกิดอุปสรรคในการทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันอาจเป็นสื่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้ ทั้งนี้เพราะภาษาย่อมเป็นสิ่งที่ช่วยถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก ความเข้าใจต่อกัน และยังเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างราบรื่นเรียบร้อยด้วย แต่หากว่าผู้สื่อสารใช้ภาษาที่แตกต่างกัน การสื่อสารก็ย่อมมีอุปสรรค การดำเนินกิจการต่าง ๆ เพื่อการส่งเสริม เพื่อการพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล ก็อาจประสบความล้มเหลวหรือก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ ดังปรากฏในบรรยายสรุปของจังหวัดสุรินทร์ ประจำปี พ.ศ. 2529 รายงานปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของจังหวัดว่า

ปัญหาด้านภาษา จากการที่ประชาชนของจังหวัดสุรินทร์ส่วนใหญ่พูดภาษาพื้นเมือง คือ ภาษาเขมร ภาษาส่วย ภาษาลาว (ภาษาถิ่นอีสาน) ประกอบกับโอกาสที่จะ เข้ารับการศึกษาน้อย เพราะมีฐานะยากจน การถ่ายทอดความรู้และเผยแพร่ ข่าวสารต่าง ๆ ของทางราชการจึงอาจไม่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจ ในความหมายได้ทั้งหมด ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จึงต้องพยายามอย่างปึง ที่จะใช้ภาษาหรือวิธีสื่อความหมายที่จะให้เกิดความเข้าใจในหมู่ประชาชน (สำนักงานจังหวัดสุรินทร์. 2529 : 82)

ข้อความดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึงสภาพการใช้ภาษาของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ ความ แตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาเขมรและภาษาส่วย อันเป็นเหตุให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร ทำให้เกิดความไม่เข้าใจ ภาษาเขมรและภาษาส่วยเป็นภาษาในตระกูลมอญ-เขมร ที่มี ลักษณะแตกต่างจากภาษาไทยหลายประการ ทั้งในเรื่องของเสียง คำ และประโยค แต่ ปัญหาสำคัญในก้านความเข้าใจภาษาไทยส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาความเข้าใจเรื่อง คำและประโยค โดยเฉพาะเรื่องคำศัพท์ที่ใช้แตกต่างกันเป็นส่วนมาก เช่น คำว่าบ้าน ศัพท์ภาษาเขมรใช้ว่า ปเตียะห์/patia?/ ศัพท์ภาษาส่วยใช้ว่า ดุง/duŋ/ เป็นต้น จากความไม่เข้าใจศัพท์ ภาษาไทยอย่างถูกต้องชัดเจนนี้เองที่เป็นอุปสรรคสำคัญ ทำให้ชาวบ้านเกิดปัญหาในเรื่องการ รับทราบความรู้ หรือแนวคิดต่าง ๆ ของการพัฒนาชนบทที่ทางราชการต้องการสื่อมาถึงประชาชน

การพัฒนาชนบทนั้นเป็นนโยบายสำคัญยิ่งประการหนึ่งของรัฐบาลมาโดยตลอด ตั้งแต่ เริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 จนถึงปัจจุบัน และรัฐบาลก็ได้เล็งเห็นว่า ความเข้าใจภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจนของชาวบ้านในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศนั้น เป็นส่วน สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาชนบทให้สัมฤทธิ์ผล จึงปรากฏเป็นนโยบายสำคัญของชาติที่ส่งเสริม สนับสนุนให้การศึกษาแก่ประชาชนในชนบทให้เพียงพอที่จะสื่อสารด้วยภาษาไทยได้ โดยการ ให้อ่านออกเขียนได้ ดังปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนโครงการอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนให้การเรียนรู้หนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านที่สร้างขึ้นเพื่อส่งเสริม การอ่าน

หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่พัฒนาชนบทโดยตรง คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ ต่างก็จะมีโครงการผลิตเอกสารออกเผยแพร่แก่ประชาชน เพื่อการพัฒนาชนบทในด้านต่าง ๆ ตามความรับผิดชอบของตน กล่าวคือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการเกษตร การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ การกำจัดศัตรูพืช การบำรุงรักษาดิน เป็นต้น กระทรวงมหาดไทยจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้าน การส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย การปกครอง สวัสดิภาพเด็ก สตรี การพัฒนาชุมชนแออัด เป็นต้น กระทรวงสาธารณสุข จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การโภชนาการ การวางแผนครอบครัว ทันตสุขภาพ การให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาและการรักษาโรค เป็นต้น กระทรวงศึกษาธิการจัดเอกสารที่ให้ความรู้ด้านข่าวสารของการศึกษา วัฒนธรรม รวมทั้งข่าวทั่ว ๆ ไปที่ประชาชนควรทราบทั้ง 4 กระทรวงได้จัดส่งเอกสารต่าง ๆ ไปยังหมู่บ้านทั้งหลายที่อยู่ในโครงการพัฒนาร่วมกัน เช่น โครงการ อพป. (อาสาพัฒนาป้องกันตนเอง) โครงการ จปฐ. (ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน) เป็นต้น หรือส่งไปยังที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาโดยตรง

เอกสารเพื่อการพัฒนาชนบทของหน่วยงานเหล่านี้ เจ้าหน้าที่ในส่วนกลางเป็นผู้ผลิตแล้วจัดส่งไปทั่วประเทศ เอกสารเหล่านี้เป็นเอกสารที่มุ่งพัฒนาชนบทโดยส่วนรวม ไม่ใช่เอกสารที่ผลิตขึ้นเพื่อพื้นดินใดพื้นดินหนึ่งโดยเฉพาะ การผลิตเอกสารจึงไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างของภาษาที่ประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ใช้ ดังนั้นการที่จะให้ประชาชนทุกแห่งเข้าใจภาษาไทยในเอกสารการพัฒนาได้ก็เท่าเทียมกันย่อมเป็นไปได้ยากยิ่ง ความแตกต่างของภาษาในพื้นที่ต่าง ๆ จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผล และเกิดอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศในที่สุด

การศึกษาในการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้านในชนบทจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในจังหวัดสุรินทร์อันเป็นพื้นที่ซึ่งชาวบ้านส่วนใหญ่ใช้ภาษาเขมรและภาษาลัวในชีวิตประจำวันทั้งสองภาษาเป็นภาษาที่แตกต่างจากภาษาไทย เป็นอันมาก และแม้ว่าทางราชการจะตระหนักถึงความเข้าใจภาษานั้นเป็นอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งของการดำเนินงานพัฒนาให้สัมฤทธิ์ผล แต่ก็ยัง ไม่มีการศึกษาสภาพความเข้าใจภาษาไทยของ

ประชาชนในท้องถิ่นนั้นอย่างจริงจัง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้าน ในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมร และชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรและใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อ เป็นแนวทางในการจัดทำ เอกสารให้เหมาะสมกับประชาชนที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อ เป็นแนวทางในการวาง โครงการพัฒนาชนบท

ขอบ เขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มประชากร คือ ชาวบ้านจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน จำนวน 100 คน และชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน จำนวน 100 คน มีความรู้ระดับชั้นประถมศึกษา หรือผ่าน โครงการรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือ สามารถอ่านหนังสือออก มีอายุระหว่าง 20 - 50 ปี ไม่จำกัดเพศ
2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ โดยศึกษาความเข้าใจในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ
 - 2.1 ความเข้าใจคำศัพท์
 - 2.2 ความเข้าใจวลี
 - 2.3 ความเข้าใจประโยค

2.4 ความเข้าใจข้อความต่อไปนี้

3. เนื้อหาวิชาที่ใช้ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ได้จากเอกสารของกระทรวงหลัก

4 กระทรวง ที่มีหน้าที่ประสานงานการพัฒนาชนบทตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2525 - 2529) เอกสารดังกล่าว ศึกษาเฉพาะที่ผลิตในปี พ.ศ. 2529 - 2530 ดังนี้

"เอกสารส่งเสริมการเกษตร"	ผลิตโดยกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ผลิตเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการ เกษตร จำนวน 12 เล่ม
"พัฒนาหมู่บ้าน"	ผลิตโดยกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย เป็นเอกสาร ออกรายเดือน ให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาหมู่บ้าน ในด้านต่าง ๆ จำนวน 12 เล่ม
"เพื่อน ผ.ส.ส. - อ.ส.ม."	ผลิตโดยสำนักงานสาธารณสุขมูลฐาน กระทรวงสาธารณสุข เป็นเอกสารที่ออกราย 2 เดือน ให้ความรู้เกี่ยวกับ สุขอนามัยด้านต่าง ๆ จำนวน 6 เล่ม
"สารการศึกษานอกโรงเรียน"	ผลิตโดยกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นเอกสารออกรายเดือน ให้ความรู้เกี่ยวกับข่าวสารทั่ว ๆ ไป หรือเกร็ดความรู้ต่าง ๆ จำนวน 12 เล่ม
- เอกสารทั้งหมดนี้ เป็นเอกสารที่ทั้ง 4 กระทรวงหลักส่งไปยังหมู่บ้านที่มีโครงการพัฒนาชนบทร่วมกัน เช่น โครงการหมู่บ้าน อพป. (อาสาพัฒนาป้องกันตนเอง) โครงการ จปฐ. (โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตความจำเป็นขั้นพื้นฐาน) โครงการ ปชค. (ป้องกันชายแดน) เป็นต้น และส่งไปยังที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ชาวบ้าน หมายถึง ประชาชนที่ใช้ภาษาเขมรในจังหวัดสุรินทร์ และประชาชนที่ใช้ภาษาส่วนในจังหวัดสุรินทร์ ที่มีพื้นความรู้ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หรืออ่านโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ สามารถอ่านหนังสือออก มีอายุระหว่าง 20 - 50 ปี

เอกสารของทางราชการ หมายถึง เอกสารเพื่อการพัฒนาชนบทของ 4 กระทรวงหลัก ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีหน้าที่ประสานงานการพัฒนาชนบทตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2525 - 2529)

ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ หมายถึง ความสามารถในการที่จะแปลความ ที่ความ และขยายความภาษาไทยมาครุฐานในเอกสารเพื่อการพัฒนาชนบทของ 4 กระทรวงหลัก ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ภาษาเขมร หมายถึง ภาษาเขมรที่ใช้พูดกันในจังหวัดสุรินทร์

ภาษาส่วย หมายถึง ภาษาส่วยที่ใช้พูดกันในจังหวัดสุรินทร์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับจังหวัดสุรินทร์

1. สภาพทั่วไปของจังหวัดสุรินทร์

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสุรินทร์ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ระหว่างเส้นแวงที่ 103 องศา และ 105 องศาตะวันออก ระหว่างเส้นรุ้งที่ 15 องศา และ 16 องศาเหนือ ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยเส้นทางรถไฟ 420 ก.ม. และเส้นทางรถยนต์ 450 ก.ม. มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดและประเทศใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและมหาสารคาม

ทิศใต้ ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดบุรีรัมย์

1.2 ลักษณะพื้นที่

จังหวัดสุรินทร์อยู่ในเขตที่ราบสูง มีเนื้อที่ประมาณ 8,785 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,280,625 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 10.5 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงเฉลี่ยโดยประมาณสูงจากระดับน้ำทะเล 1,500 - 1,800 ฟุต ในจำนวนพื้นที่ทั้งหมดเป็นที่การเกษตรประมาณ 3,337,684 ไร่ เป็นพื้นที่ป่าประมาณ 1,515,510 ไร่ พื้นที่ของจังหวัดโดยทั่วไปแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนเหนือซึ่งเป็นเขตติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและมหาสารคาม เป็นที่ราบลุ่มมีป่าโปร่ง และทุ่งหญ้าเป็นบางตอน มีแม่น้ำมูลไหลผ่าน ส่วนทางใต้ซึ่งติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตยนั้น มีป่าดิบและภูเขา สลับซับซ้อนมากมายหลายลูก มีช่องทางขึ้นลงระหว่างกัน 35 ช่อง และมีความยาวตลอดแนวชายแดน 90 กิโลเมตร

1.3 การปกครอง

จังหวัดสุรินทร์แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 12 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอปราสาท อำเภอสังขะ อำเภอกีษกรภูมิ อำเภอสำโรงทาบ อำเภอจอมพระ อำเภอท่าตูม อำเภอชุมพลบุรี อำเภอรักขนิธิ อำเภอสนม อำเภอกาบเชิง อำเภอบัวเชด และกิ่งอำเภอลำควน

1.4 ประชากร

ประชากรในจังหวัดสุรินทร์ทั้งสิ้น 1,176,237 คน จำแนกเป็นชาย 593,151 คน หญิง 583,086 คน (สถิติเมื่อ 30 กันยายน 2529) จัดเป็นอันดับที่ 10 ของประเทศ และอันดับที่ 7 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพ เกี่ยวกับการเกษตร ประมาณร้อยละ 85 เช่น ทำนา ปลูกพืชไร่และปลูกผักต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสัตว์ (โค - กระบือ) เลี้ยงไหม รับจ้าง ค้าขาย และ รับราชการ รวมประมาณร้อยละ 15

1.5 ภาษาและขนบธรรมเนียมประเพณี

จังหวัดสุรินทร์ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาราชการ แต่ประชาชนส่วนใหญ่ จะใช้ภาษาทุกสื่อสารในชีวิตประจำวันมีอยู่ 3 ภาษา คือ ภาษาเขมร ภาษาส่วย และ ภาษาไทยอีสาน

กลุ่มพูดภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน เป็นกลุ่มที่มีประชาชนในจังหวัด มากที่สุดอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอปราสาท อำเภอสังขะ อำเภอกาบเชิง อำเภอบัวเชด กิ่งอำเภอลำควน และบางส่วนของอำเภอท่าตูม กีษกรภูมิ และสำโรงทาบ

กลุ่มพูดภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน อยู่ในเขตอำเภอจอมพระ สำโรงทาบ บางส่วนของอำเภอท่าตูม อำเภอกีษกรภูมิ และอำเภอสังขะ

กลุ่มพูดภาษาลาวหรือภาษาไทยอีสานในชีวิตประจำวัน อยู่ในเขต อำเภอรักขนิธิ อำเภอชุมพลบุรี อำเภอสนม บางส่วนของอำเภอกีษกรภูมิ และอำเภอท่าตูม (พจนานุกรม สุนทรียานุกรม. 2526 : 15 - 16)

ประชาชนในจังหวัดสุรินทร์ส่วนมากจะปักหมื่นอยู่ในชนมรรณเปียมประเพณีเก่าแก่ที่มีลักษณะเป็นแบบฉบับของตนเอง ซึ่งมีอิทธิพลมาจากเขมร เช่น พิธีแต่งงานที่เรียกว่า "ชิงจูก" หรือ "การ" การแต่งงานของชาวสุรินทร์นั้น ฝ่ายหญิงเพียงแต่เตรียมหน้าไปไหว้ญาติฝ่ายชายเท่านั้น กิจกรรมต่าง ๆ ของงานแต่งงานนอกจากนี้ฝ่ายชายจะเป็นผู้จัดหาทุกอย่าง

2. ประวัติความเป็นมาของประชาชนที่ใช้ภาษาเขมรและใช้ภาษาส่วยในจังหวัดสุรินทร์

ประชาชนในจังหวัดสุรินทร์นั้น ทุกภาษาเขมรเป็นส่วนมาก เพราะมีอาณาเขตทางทิศใต้ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย มีเทือกเขาคงรัก เป็นพรมแดน แยกบริเวณจังหวัดสุรินทร์สูงกว่าประเทศกัมพูชา ดังนั้นคนไทยในจังหวัดสุรินทร์ที่พูดภาษาเขมร จึงเรียกตนเองว่า เขมร์เลอ คือ /khmerleə/ แปลว่า เขมรสูง และเรียกประชาชนกัมพูชาว่า เขมร์กรอม /khmer krom/ แปลว่า เขมรต่ำ

เชื่อมั่นว่าประชาชนที่พูดภาษาเขมรในจังหวัดสุรินทร์ เป็นชนเชื้อชาติเดียวกันกับชาวกัมพูชาในปัจจุบัน แต่ก็เป็นพวกที่มาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยนานจนกระทั่งมีความรู้สึกเป็นคนไทย ภาษาเขมรที่ใช้พูดในสุรินทร์ก็แตกต่างจากภาษาเขมรที่ใช้ในกัมพูชามาก

นอกจากนี้หลักฐานทางโบราณคดี เช่น จากซากกำแพงเมือง แนวคูเมืองเก็บกับปราสาทหินขนาดเล็กจำนวนมาก ที่มีอายุก่อสร้างมาแล้วไม่น้อยกว่า 1,100 ปีเศษ เรียงรายอยู่ในท้องที่อำเภอต่าง ๆ ตามชายแดนจังหวัดสุรินทร์ ทำให้เชื่อว่า สุรินทร์เคยมีฐานะเป็นเมืองหน้าด่านใหญ่ของขอมมาตั้งแต่สมัยขอมเรืองอำนาจ คือ ประมาณ พ.ศ. 1100 (จังหวัดสุรินทร์. 2526 : 157 - 160)

ส่วนประชาชนที่พูดภาษาส่วยในจังหวัดสุรินทร์นั้น มีจำนวนน้อยกว่าประชาชนที่พูดภาษาเขมร ประชาชนที่พูดภาษาส่วยในจังหวัดสุรินทร์จะเรียกตัวเองว่า "กูย" ซึ่งแปลว่า คน แต่มุคคนอื่นจะเรียก กูย ว่า ส่วย ทั้งชาว กูย เองเมื่อสื่อสารกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พวกเดียวกันก็จะเรียกตนเองว่า ส่วย เช่นกัน

เชื่อกันว่าในราวปี พ.ศ. 2260 มีชนพวกหนึ่งที่เรียกตนเองว่า กูย กวย อาศัยอยู่ในเมืองอัมปือแสนแป แคว้นจำปาศักดิ์ (ในประเทศลาวตอนใต้ในปัจจุบัน) พวกนี้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการจับช้างป่ามาเลี้ยงไว้ใช้งานเป็นอย่างมาก พวกนี้อพยพข้ามลำน้ำโขงมาตั้งรกรากเป็นหมู่บ้านหลายแห่งในจังหวัดสุรินทร์ เช่น บ้านเมืองที่ บ้านกุดหวาย บ้านเมืองสิง บ้านโคกอัจจะ บ้านกุดปะไทย ใน พ.ศ. 2302 รัชสมัยของพระเจ้าเอกทัศ ชาวส่วยเหล่านี้ได้ทำความดีความชอบในการติดตามจับช้างเผือกแตกโรงจากเมืองหลวงได้ พระเจ้าเอกทัศจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานบรรดาศักดิ์แก่เจียงปุม หัวหน้าหมู่บ้านเมืองที่ เป็น "หลวงสุรินทร์ภักดี" ต่อมามีการย้ายเมืองจากเมืองที่ไปตั้งที่บ้านคูปะทายหรือบ้านประทายสมันต์ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก จึงเปลี่ยนชื่อเมือง เป็น "เมืองสุรินทร์" ตามบรรดาศักดิ์ของเจ้าเมือง

เมืองสุรินทร์ขึ้นตรงต่อกรุงรัตนโกสินทร์ มีหน้าที่ส่งส่วยของป่า ไปเมืองหลวงทุกปี ชาวเมืองจึงเรียกชาว กูย ที่มาส่งส่วยว่า "ส่วย" และคำนี้ต่อมาทำให้เรียกคนกูยทั้งหมด และเรียกภาษากูยว่า ภาษาสวนควย (ประเสริฐ ศรีวิเศษ. 2521 : ข - ง)

เอกสารด้านภาษา

1. ลักษณะทั่วไปของภาษาเขมร (สุรินทร์)

หน่วยเสียง

	ริมฝีปาก	ปุ่มเหงือก	ปุ่มเหงือก ต่อเพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	เส้น เสียง
เสียงก้อง ไม่ก้อง ไม่พ่นลม	p	t			k	?
เสียงก้อง ไม่ก้อง พ่นลม	ph	th			kh	

	ริมฝีปาก	ปุ่มเหงือก	ปุ่มเหงือก ต่อเพดานแข็ง	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	เส้น เสียง
เสียงกัก ก้อง	b	d				
เสียงกึ่งเสียดสี ไว่พ่นลม			tɕ			
เสียงกึ่งเสียดสี พ่นลม			tɕh			
เสียงนาสิก	m	n		ɲ	ŋ	
เสียงข้างลิ้น		l				
เสียงลิ้นร่ว		r				
เสียงเสียดสี		s				
เสียงกึ่งสระ	w			ʝ		

(ทะพนัน จันทรพันธุ์. 2521 : 7)

หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาเขมร (สุรินทร์) มี 20 หน่วยเสียง จำแนกพยัญชนะเป็น 2 ประเภท คือ พยัญชนะเกี่ยวกับพยัญชนะควบกล้ำ พยัญชนะเดี่ยวเกิดต้นพยางค์มี 21 หน่วยเสียง ส่วนพยัญชนะท้ายมี 11 หน่วยเสียง พยัญชนะควบกล้ำเกิดได้เฉพาะต้นพยางค์ มี 9 หน่วยเสียง ไม่มีเสียงวรรณยุกต์

หน่วยเสียงสระในภาษาเขมร มี 28 หน่วยเสียงจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ สระเดี่ยว และสระประสม สระเดี่ยวมี 28 หน่วยเสียง สระประสมสองส่วนมี 29 หน่วยเสียง สระประสมสามส่วนมี 3 หน่วยเสียง

สระเดี่ยว

หน้า		หลัง	
สูง	i, ii	uu, uuu	u, uu
กึ่งสูง	e, ee	o, oo	o, oo
กลาง	e, ee	o, oo	o, oo
กึ่งต่ำ	ε, εε	Λ, ΛΛ	ω, ωω
ต่ำ	a, aa		α, αα

สระประสม

สระประสมสองส่วน

ui	iu
υι i ๑๑i	ιυ υ υ
ei ๑๑i oi	eu, eeu ๑ u
εi Λi, ΛΛi ωi	εε u Λ i
ai, aai αai	au, aau
ia, iia	ua, uua
ua, uua	ua, uua

สระประสมสามส่วน

iai uai
iau

(ทะฉน จันทรพิณธุ์ 2521 : 11,15)

การลงเสียงหนักเบา (Stress)

ส่วนมากคำในภาษาเขมรจะเป็นคำพยางค์เดียว เมื่ออยู่ในประโยคคำพยางค์เดียวมักจะลงเสียงหนัก ส่วนคำประสมนั้นจะลงเสียงหนักทั้งสองพยางค์ แต่ถ้าเป็นคำสองพยางค์ที่ไม่ใช่คำประสมจะลงเสียงหนักพยางค์ท้าย

ท่วงนองเสียง (Intonation)

ท่วงนองเสียงในภาษาเขมรมักจะแตกต่างกันในพยางค์สุดท้ายของวลีหรือประโยคแบ่งเป็น 3 แบบ คือ

ท่วงนองเสียงขึ้นตอนท้าย มักจะใช้กับประโยคคำถามชนิดที่คำตอบจะเป็นแบบตอบรับหรือปฏิเสธ

ท่วงนองเสียงตกตอนท้าย จะใช้กับประโยคคำถามซึ่งมีคำแสดงคำถาม เช่น ใคร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เป็นต้น หรือใช้กับประโยคบอกเล่าทั่ว ๆ ไป

ท่วงนองเสียงขึ้นและตกตอนท้าย จะใช้กับประโยคซึ่งเป็นคำสั่ง (ทะฉัน จันทรพิณช. 2521 : 5 - 21)

ประโยค

ลักษณะประโยคภาษาเขมรสุรินทร์มีการเรียงคำในประโยคทั่ว ๆ ไปลักษณะเหมือนภาษาไทย คือ ประธาน กริยา กรรม (สุวิไล เปรมศรีรัตน์. 2527 : 4) ตัวอย่าง เช่น

bəʋn hoop baaj	พี่กินข้าว
kii dəər moo	เขาเดินมา
pʰoon mʉən num	น้องไม่ร้องไห้

นอกจากการเรียงประโยคดังกล่าวแล้ว โรจน์ ราชประโคน ยังกล่าวถึงลักษณะของคำกริยาประเภทหนึ่งซึ่งเมื่อเกิดขึ้นในประโยคแล้ว ลักษณะโครงสร้างของประโยคจะแตกต่างไปจากโครงสร้างของประโยคปกติ กล่าวคือ ลักษณะเป็นกริยา ตามด้วยประธาน

ลักษณะของประโยคโครงสร้างแบบนี้จะพบบ่อยมากกับคำกริยาที่ใช้แสดงสภาพของร่างกาย
(โรจน์ ราชประโคน. 2525 : 20) ตัวอย่าง เช่น

baʔ cʰan ซาหัก

หัก ซา

bɛʔ kabaal หัวแตก

แตก หัว

ส่วนคำคุณศัพท์จะวางอยู่หลังคำนามที่ขยาย ตัวอย่าง เช่น

swaai cuu มะม่วงเปรี้ยว

ʔaaw Krahwɔm เสือสีแสด

2. ลักษณะทั่วไปของภาษาส่วย (สุรินทร์)

หน่วยเสียง

	ริมฝีปาก	ปุ่มเหงือก	เพดานแข็ง	เพดานอ่อน	เส้นเสียง
เสียงกัก ไม่พ่นลม เส้นเสียงไม่สั่น	p	t	tɕ	k	ʔ
เสียงกัก พ่นลม เส้นเสียงไม่สั่น	ph	th	tɕh	kh	
เสียงกัก เส้นเสียงสั่น	b	d	dʒ		
เสียงนาสิก	m	n	ɲ	ŋ	
เสียงเสียดแทรก	f	s		h	
เสียงเปิก (approximant)	w	r l		j	

(ประเสริฐ ศรีวิเศษ. 2521 : ข)

หน่วยเสียงพยัญชนะในภาษาส่วยมี 22 หน่วยเสียง จำแนกพยัญชนะเป็น 2 ประเภท คือ พยัญชนะเดี่ยว และพยัญชนะประสม พยัญชนะเดี่ยวที่เป็นพยัญชนะต้นมี 23 หน่วยเสียง พยัญชนะท้ายมี 12 หน่วยเสียง ส่วนพยัญชนะประสมมีพยัญชนะประสมสองส่วนและประสมสามส่วน

ภาษาส่วยเป็นภาษาที่มี เรจิสเตอร์ (Registers) ในระบบเสียง พยางค์ในภาษาส่วยมี 2 ลักษณะ คือ พยางค์ที่มีสระเป็นเสียงก้องแบบธรรมดา (Voiced) เช่น /min/ = แหม่ม และพยางค์ที่มีเสียงสระเป็นเสียงก้อง-มีลม (Breathy) เช่น /min/ = สิว สิ่งที่ทำให้คำทั้งสองมีความหมายต่างกันคือ ลักษณะพิเศษบางอย่าง พยางค์มีสระเป็นเสียงก้อง-ธรรมดา เป็นพยางค์ประเภทเรจิสเตอร์ที่ 1 และพยางค์ประเภทที่มีสระเป็นเสียงก้องมีลม เป็นพยางค์ประเภทเรจิสเตอร์ที่ 2

ภาษาส่วยไม่มีเสียงวรรณยุกต์ แต่พยางค์ ก้อง-มีลม มักมีระดับเสียงคล้ายกับเสียงวรรณยุกต์ต่ำขึ้น ๒ หรือเสียงจัตวาในภาษาไทย ส่วนพยางค์ปกติมักจะมีเสียงระดับกลาง ๒

หน่วยเสียงสระในภาษาส่วยมี 22 หน่วยเสียง จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ สระเดี่ยว กับสระประสม สระเดี่ยวมี 22 หน่วยเสียง สระประสมสองส่วนมี 22 หน่วยเสียง สระประสมสามส่วนมี 3 หน่วยเสียง

สระเดี่ยว

สระสั้น			สระยาว		
i	u	u	ii	uu	uu
e	ɤ	o	ee	ɤɤ	oo
ɛ	ʌ	ɔ	ɛɛ	ʌʌ	ɔɔ
a		a	aa		aa

สระประสม

สระประสมสองส่วน

ia	ia	ui	ui, uui
iu			ua, uua
ei	ri, rri	oi, ooi	
eu			
tu	ti	ti	
ai, aai		ai	
au, aau			

สระประสมสามส่วน

iai	uai
iau	

(ประเสริฐ ศรีวิเศษ. 2521 : ๑-๑)

การลงเสียงหนักเบา (Stress)

ภาษาช่วยส่วนมากจะเป็นคำพยางค์เดียว เมื่ออยู่ในประโยคจะลงเสียงหนัก แต่ถ้าเป็นคำสองพยางค์จะลงเสียงหนักพยางค์ที่สองทำให้เสียงพยางค์แรกสั้นมาก และคำบางคำที่มีสองพยางค์เสียงพยางค์แรกจะถูกตัดออกไป

ทำนองเสียง (Intonation)

ทำนองเสียงในภาษาช่วยสุรินทร์ จะแตกต่างกันตามรูปประโยค คือ

ทำนองเสียงตอนท้ายกลาง ๆ หรือตกเล็กน้อย จะใช้กับประโยคบอกเล่า และประโยคคำถามที่มีคำว่า ใคร อะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม ฯลฯ

ทำนองเสียงตอนท้ายสูงหรือสูงขึ้น จะใช้กับประโยคคำถามที่มีคำแสดงคำถาม ประโยคชักชวน ประโยคแสดงความสงสัย และย้ำให้แน่ใจ (ประเสริฐ ศรีวิเศษ. 2521 :

ประโยค

ประโยคภาษาส่วยสุรินทร์ มีการเรียงลำดับประโยคเหมือนภาษาไทยและภาษาเขมร คือ ประธาน กริยา กรรม ตัวอย่างเช่น

naw takaw sɛɛn	เขานั่งลง
naw pi? kua dun	เขาไม่อยู่บ้าน
naw cii dun phroh phrah maa	เขาไปบ้านเพราะฝนตก

3. ความแตกต่างของภาษาไทยกับภาษาเขมรและภาษาส่วยคำศัพท์

ภาษาเขมรและภาษาส่วยนั้นเป็นภาษาที่อยู่ในตระกูล มอญ - เขมร เช่นเดียวกัน ภาษาทั้งสองนี้จึงมีลักษณะร่วมกันหลายประการทั้งในด้านเสียง คำและประโยค และมีความแตกต่างกับภาษาไทยที่เห็นได้ชัดเจน 2 ประการ คือ ความแตกต่างด้านเสียง และความแตกต่างด้านคำ ส่วนประโยคนั้นจะมีลักษณะใกล้เคียงกัน

การศึกษาลักษณะความเข้าใจภาษาไทยจากเอกสารทางราชการในครั้งนี้ ความรู้ในเรื่องความแตกต่างคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญที่สุด จากการศึกษาบัญชีคำสำหรับ ผู้เรียนหลักสูตรประถมศึกษาของกรมวิชาการ จำนวน 2,000 คำ และบัญชีคำสำหรับ ผู้เรียนหลักสูตรการพลเรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือจำนวน 500 คำ ปรากฏว่า คำศัพท์ภาษาไทย ที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษานั้น มีศัพท์ที่ภาษาเขมร ส่วย และภาษาไทย ใช้ร่วมกัน เป็นส่วนน้อย ถึงกระนั้นก็ยังแตกต่างกันในการออกเสียงหรือมีความหมายเพี้ยนกันไป

ความแตกต่างคำศัพท์อาจสรุปได้ดังนี้

3.1 คำศัพท์ธรรมดาในภาษาไทยผู้พูดภาษาเขมร และภาษาส่วยใช้คำในภาษาของตนแทน

กล่าวคือ เป็นคำศัพท์ที่ใช้แตกต่างกันทั้ง 3 ภาษา ตัวอย่าง เช่น

<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาเขมร</u>	<u>ภาษาส่วย</u>
ทำงาน	เทอ /thəə/	วี /wii?/
เตียง	ปกเ /pkɛɛ?/	ทวาง /twaan/

<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาเขมร</u>	<u>ภาษาส่วย</u>
(รศ) ชม	ลวี่ญ /lwiip/	ถัง /tan/
ข้าง	ทัมแร็บ /tam-rei/	จี่ญ /ciip/
ส่วย	ลออ /l?cc/	จนับ /cnap/
เหล็ก	แก /dɛɛʔ/	ทา /taaʔ/

ตัวอย่างคำศัพท์ที่ภาษาเขมรและภาษาส่วยใช้เหมือนกัน แต่ภาษาไทย

ใช้ศัพท์ต่างออกไป

<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาเขมร</u>	<u>ภาษาส่วย</u>
มะม่วง	สะวาย /sawaa/	สวาย /swaa/
หวี (นาม)	กระฮุ /krah/	กระฮุ /krah/
เงิน	ประ /praʔ/	ประ /praʔ/
หุยก	โชน /chop/	โชน /chop/
ขวักไขว่	รวุนรวีเยะ /rwunrwiaʔ/	รวุนรวีเยะ /runrwiaʔ/
เสียบ	โคจ /kooc/	โคจ /kooc/

แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า มีศัพท์ภาษาเขมรบางคำที่ใช้ตรงกับศัพท์ภาษาไทยและแตกต่างจากภาษาส่วย เช่น

<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาเขมร</u>	<u>ภาษาส่วย</u>
หนังสือ	นังซื่อ /naŋ - suu/	กะเซอ /ksɛr/
มูมมาม	ซุมมซาม /suu m - smaam/	วัญ /wah/

และนอกจากนี้ยังมีศัพท์ภาษาส่วยบางคำที่ใช้ตรงกับภาษาไทยและแตกต่างจากภาษาเขมร ตัวอย่าง เช่น

<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาเขมร</u>	<u>ภาษาส่วย</u>
แป้ง	มะเซา /masaw/	แปง /pxxɛn/
ตาชั่ง	นจี่ญ /nciip/	ตานัง /taachan/

3.2 คำศัพท์เดียวกันแต่ใช้ในความหมายต่างกัน

คำศัพท์เดียวกันแต่ใช้ในความหมายต่างกัน หมายความว่า ทั้งภาษาไทย กับภาษาเขมรหรือภาษาส่วย ใช้คำศัพท์ที่มีเสียงเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่ความหมาย แตกต่างกันดังตัวอย่างนี้

ภาษาเขมรและภาษาส่วย มีคำว่า/จำ/ซึ่งมีความหมายว่า "คอย"
เช่น "มีจำเต" แปลว่า ไม่คอยหรือ

ภาษาเขมรและภาษาส่วย คำว่า/เกิด/มีความหมายกว้างกว่าภาษาไทย หมายถึง เกิดก็ได้ และมีความหมายว่า "มี" หรือ "เป็น" ก็ได้ ทั้งยังมักจะใช้ในความหมายว่า "เป็น" เป็นส่วนมาก เช่น ในภาษาเขมรว่า "ก็เกิดครู" แปลว่า เป็น เขาเป็นครู

ภาษาส่วย มีคำว่า /ตา/ ซึ่งมีความหมายว่า ชายสูงอายุทั่ว ๆ ไปก็ได้ หรือมีความหมายว่า "เหล็ก" ก็ได้/ตี/มีความหมายว่า จากหรือเก่า /แจว/ มีความหมายว่า "จิ้ม" /แกว/ (แก้ว) มีความหมายว่า ชวกหรือกระจก ฉะนั้นหากพูดว่า "ทุกคนควรจิ้มน้ำ จากแก้ว" อาจเข้าใจว่า จิ้มน้ำจากชวก เพราะศัพท์ที่หมายถึงแก้ว ภาษาส่วยใช้ว่า จอก

ภาษาเขมร มีคำว่า /ตี/ หมายถึง การเล่นชนิดหนึ่งของเด็ก และคำว่า /ปรับ/ มีความหมายว่า บอก ดังนั้น หากพูดว่า "เสียค่าปรับ" อาจเข้าใจว่า "เสียค่าบอก"

ลักษณะเช่นนี้ มีส่วนทำให้เกิดความเข้าใจผิดเมื่อมาศึกษาภาษาไทยและ คำประเภทนี้จะเป็นปัญหาต่อความเข้าใจภาษาไทยเป็นอย่างมาก เพราะชาวบ้านจะเข้าใจ และรับทราบความหมายตามความเคยชินของตน ซึ่งจะทำให้เข้าใจความหมายผิดไป เกิด ความสับสนได้

3.3 คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในภาษาเขมรและภาษาส่วย

คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในภาษาเขมรและภาษาส่วย เนื่องจากเป็นคำใหม่ เช่น เป็นภาษาราชการ ศัพท์บัญญัติ หรือคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ตัวอย่างเช่น แผนพัฒนาชนบท ห้องถิ่นทุรกันดาร กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สหกรณ์ออมทรัพย์ วัคซีน เข้ม เหล่านี้เป็นต้น คำศัพท์เหล่านี้ ไม่สู้จะเป็นปัญหาเท่ากับศัพท์ประเภทอื่น ๆ เพราะชาวบ้าน จะเรียนรู้ได้โดยไม่เกิดความสับสนกับภาษาที่ตนเองใช้อยู่เป็นประจำ ปัญหาความเข้าใจ

คำประเภทยังมักเกิดจากการไม่ติดตามข่าวสารต่าง ๆ โยสม่าเสมอ จึงเกิดการสับสนความหมาย
เนื่องด้วยความไม่คุ้นเคย เพราะไม่ค่อยได้ใช้ในวิถีประจำวัน

3.4 คำศัพท์ที่ใช้ร่วมกัน แต่ออกเสียงเพี้ยนไป

คำศัพท์ประเภทนี้ เป็นคำศัพท์ธรรมดา ๆ ไม่ใช่ศัพท์บัญญัติ หรือภาษา
ราชการ คำศัพท์ประกอบนี้มักก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องความเข้าใจ หากแต่เป็นลักษณะ
ที่น่าสนใจของภาษาทั้งสามนี้ที่ควรจะได้กล่าวถึง ตัวอย่างคำศัพท์ประเภทนี้ เช่น

<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาเขมร</u>	<u>ภาษาส่วย</u>
หรือ	รือ /ruu/	รือ /ruu/
เพราะ	โพระฮู /phroh/	เพระฮู /phroh/
สี่เหลือง	เลื่อง /luan/	เลื่อง /luan/
กำสัง	กะสัง /kalan/	กะสัง /kalan/
ภาษา	พสา /phsaa/	พะสา /phasaa/
สำลี	ซำเลียบ /samleej/	ซำเลียบ /samleej/

เอกสารด้านการพัฒนาชนบท

การพัฒนาชนบท เป็นนโยบายที่สำคัญยิ่งของรัฐบาล ดังปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติมาโดยตลอด การพัฒนาชนบท หมายถึง การเปลี่ยนแปลงชุมชนชนบทให้มี
มาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น และแพร่กระจายความเจริญต่าง ๆ ไปสู่ทุกชุมชนอย่างทั่วถึง
ทั้งจะต้องดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอด้วย จึงจะจัดเป็นการพัฒนาในแนวตั้ง
และแนวนอนที่สมบูรณ์ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์ 2525 : 205 - 206)

ดังนั้นการพัฒนาชนบทจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงชุมชนในชนบทที่ได้กำหนดแนวทาง
และเป้าหมายไว้แล้วอย่างชัดเจน และเนื่องจากประเทศไทย เป็นประเทศที่กำลังพัฒนา
เศรษฐกิจยังไม่มั่นคง มีฐานะไม่ร่ำรวย แนวทางปฏิบัติของการพัฒนาชนบท จึงจำเป็นต้อง
ออกมาในลักษณะการระดมสรรพกำลังต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบุคคล เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ

ตลอดจนงบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเข้ามาร่วมกันพัฒนาชนบท การทำงาน
ประสานการของกระทรวงหลัก 4 กระทรวง คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวง
มหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ จึงปรากฏเป็นนโยบายพัฒนาชนบท
ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5 (2525 - 2529) และต่อมาจนถึงแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2530 - 2534) ด้วย หน้าที่รับผิดชอบของ
กระทรวงทั้ง 4 มีดังนี้

1. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นโยบายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงนี้

เช่น

การส่งเสริมการผลิต เพื่อทดแทนการนำเข้าของพืชเศรษฐกิจ
การส่งเสริมการผลิตปศุสัตว์
การส่งเสริมการประมง
การส่งเสริมการปลูกป่าไม้
การปรับปรุงสถาบันทางการเกษตร เน้นการฝึกอบรม
สนับสนุนสถาบันสหกรณ์การเกษตร ให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

ฯลฯ

2. กระทรวงมหาดไทย นโยบายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงนี้ เช่น
การพัฒนาเด็กและเยาวชน เน้นที่การปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม
การพัฒนาองค์กรหมู่บ้าน
การฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย
สนับสนุนบทบาทของสภาตำบลในการบริหารงาน
สนับสนุนการระดมทุนในท้องถิ่น
ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง
ส่งเสริมการรวมกลุ่มประชาชน และพัฒนาความสามารถของกลุ่มต่าง ๆ

ฯลฯ

3. กระทรวงสาธารณสุข นโยบายที่มีอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงนี้ คือ
 เร่งรัดดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐาน
 สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและการบริหารแก๊งกิจกรรม
 สาธารณสุขระดับอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน
 ประยุกต์เทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและการรักษาพยาบาล
 ส่งเสริมการฝึกอบรมเกี่ยวกับโภชนาการ
 เผยแพร่การวางแผนครอบครัว
 ส่งเสริมการอนามัยแม่และเด็ก
 ทัศนสาธารณสุข
 แก้วและคุ้มครองสภาวะอนามัยสิ่งแวดล้อม

ฯลฯ

4. กระทรวงศึกษาธิการ นโยบายที่มีอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงนี้ เช่น
 การส่งเสริมให้ประชาชนมีความเสมอภาคทางการศึกษา
 ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านหนังสือของนักเรียนและประชาชน
 โครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ
 ส่งเสริมการจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน
 ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา และท้องถิ่นทุรกันดาร
 ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย
 ส่งเสริมการบูรณะวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน
 สนับสนุนการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น

ฯลฯ

(เล่มที่ วัฒนธรรม. 2527 : 1 - 43)

งานพัฒนาชนบทนั้น อาจมีอุปสรรคปัญหาที่ชักขวางไม่ให้เกิดการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลได้หลายประการ อาทิ ปัญหาด้านคุณภาพของประชาชน ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาความขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติที่มีผลต่อการผลิต ปัญหาด้านเทคโนโลยีในการพัฒนา ฯลฯ และนอกจากปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งของการพัฒนาชนบท คือ ปัญหาด้านภาษา เพราะภาษาเป็นสื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างทางราชการกับประชาชน แต่ในทางตรงกันข้าม หากประชาชนมีภูมิหลังทางภาษาที่แตกต่างไปจากภาษาที่ใช้สื่อสารในวงราชการ และต่างจากประชาชนในท้องถิ่นอื่น ปัญหาในการสื่อสารย่อมเกิดขึ้นเพราะมีความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน และยิ่งก่อให้เกิดปัญหาในการพัฒนาชนบทในที่สุด ทั้งนี้ ความล้มเหลวประการหนึ่งของการพัฒนาชนบท อาจเกิดขึ้นจากการสื่อสารที่ไม่สัมฤทธิ์ผล ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

ผู้ส่งสาร ผู้ส่งสารขาดทักษะหรือความชำนาญในการติดต่อสื่อสาร เช่น พูดเสียงค่อย พูดทวนไม่แจ่มแจ้ง มีทัศนคติไม่ติดต่อสาร หรือต่อผู้รับ ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในสารนั้น อย่างเพียงพอ ไม่รู้จักเลือกช่องทางที่เหมาะสมในการสื่อสาร ผู้ส่งสารมาจากแบบสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากผู้รับและไม่เข้าใจในสังคมและวัฒนธรรมของผู้รับสาร ตลอดจนมีภาษาที่แตกต่างกัน เป็นต้น

ผู้รับสาร ผู้รับขาดความพร้อมที่จะรับ เช่น ไม่ตั้งใจ บ่อย นอกจากนี้ผู้รับขาดทักษะในการติดต่อสื่อสาร เช่น อ่านหนังสือไม่ออก ขาดทักษะในการฟัง ไม่เข้าใจในสัญลักษณ์ที่ผู้ส่งใช้ มีทัศนคติที่ไม่ติดต่อผู้ส่งหรือต่อสาร และข้อความนั้น ๆ มีระดับความรู้ที่แตกต่างจากผู้ส่งอย่างมาก และอยู่ในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไปทำให้ไม่สามารถเข้าใจหรือเข้าใจไขว้เขว เป็นต้น

สื่อ สิ่งที่ผู้ส่งเลือกใช้นั้นขาดคุณภาพ อาจเป็นรูปภาพที่รางเลือน ตัวหนังสือขนาดเล็ก อ่านยาก ถ้าเป็นเสียงก็เป็นเสียงทรา ๆ สิ่งนั้นไม่เหมาะสมกับระดับสติปัญญา และประสบการณ์ของผู้รับ หรือสื่อเหล่านั้นไม่เหมาะที่จะใช้ถ่ายทอดสารนั้น ๆ (อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์. 2526 :

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาความเข้าใจภาษาไทย

สุชา จันทรเอม (2509 : 130) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจ คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษา ศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร โดยใช้แบบทดสอบคำศัพท์ซึ่งสร้างขึ้นเองจากหนังสือแบบเรียน ภาษาไทยและแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านของ สมนึก คำอุไร กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชาย หญิง อายุ 8 - 15 ปี จำนวน 312 คน ผลพบว่า ความเข้าใจศัพท์และความ เข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเด็กหญิงมีความเข้าใจคำศัพท์ สูงกว่าเด็กชาย

นิภา คุ้มวงศ์ (2522 : 103) ได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ประกอบอาชีพต่างกัน จำนวน 9 อาชีพ และ เปรียบเทียบระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีการศึกษาต่างกัน ผลพบว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์มีความ เข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงสุด คือ ผู้บริหาร และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจต่ำสุด คือ ผู้ทำการกสิกรรม และผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงสุด ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นมีความเข้าใจต่ำสุด

พรจรัส รัตนจรณะ (2524 : 223) ได้ทำการวิจัยสภาพความเข้าใจภาษาไทยของ ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดยะลา ในด้านการฟังและการพูดภาษาไทย ด้วยการใช้เครื่องมือ แบบทดสอบ 4 ชุด ใช้กลุ่มตัวอย่างที่หมู่บ้านทุ่งสะเคา ตำบลลำพะยะ อำเภอมือเบะยะลา จังหวัดยะลา ชาย 52 คน หญิง 48 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายและสถิติค่าร้อยละ ผลการวิจัยปรากฏว่าชาวไทยมุสลิมในจังหวัดยะลาสามารถฟังและพูดภาษาไทยได้ในระดับ ปานกลาง เพศชายฟังและพูดภาษาไทยอยู่ใน ระดับปานกลางขึ้นไปมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง อายุของผู้ฟังและพูดภาษาไทยได้ระดับปานกลางขึ้นไปมีจำนวนมากในช่วง 7 - 14 ปี และ ในจำนวนนี้กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไปและผู้ที่ไม่เคย เรียนหนังสือในโรงเรียนสามารถฟังและพูดภาษาไทยในระดับปรับปรุง ผู้ที่ฟังและพูดอยู่ใน ระดับนี้มีจำนวนมากที่สุด เป็นผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และสูงกว่า

สมเกียรติ ปิณฑุร (2526 : 157) ได้ศึกษาเพื่อหาข้อบกพร่องและสาเหตุของ ข้อบกพร่องในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสร้างแบบทดสอบ 5 ฉบับ เพื่อทดสอบความเข้าใจความหมายศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน การแบ่งพยางค์ การผสมคำ และการจำแนกเสียง ผลพบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในเรื่องความเข้าใจศัพท์คำต่าง ๆ คือ ไม่รู้ความหมายคำศัพท์ เข้าใจความหมายคำศัพท์ไม่ชัดเจน แปลความหมายศัพท์ตามคำอ่าน และจับความสัมพันธ์ของความหมายคำศัพท์กับความหมายประโยคไม่ได้ ส่วนความเข้าใจในการอ่าน พบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในด้านการแปลความหมายข้อความผิด การแปลความหมายข้ามคำบางคำ เรียงลำดับคำผิดจับใจความสำคัญไม่ถูก ไม่รู้จักความหมายของคำสำคัญจับใจความของข้อความไม่หมด

ถาวร มณีนิล (2529 : 145) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาความเข้าใจศัพท์ทางราชการ ของชาวไทยมุสลิมที่มีความแตกต่างกันในค่านิยม วัฒนธรรม การศึกษา และภูมิสำเนา โดยใช้แบบทดสอบเลือกตอบจำนวน 250 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิมจากทุกอำเภอ ในจังหวัดยะลาจำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า ชาวไทยมุสลิมเพศชายเข้าใจศัพท์ราชการแตกต่างกัน ชาวไทยมุสลิมที่มีอาชีพเปิดเข้าใจศัพท์ราชการดีกว่าอาชีพปิด ชาวไทยมุสลิมที่มีการศึกษาสูง เข้าใจศัพท์ราชการดีกว่าผู้มีการศึกษากว่า และชาวไทยมุสลิมที่มีภูมิสำเนาในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลเข้าใจศัพท์ราชการดีกว่าชาวไทยมุสลิมที่มีภูมิสำเนานอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

ทรงชัย กาญจนะ (2529 : 160) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาระดับความเข้าใจภาษา และปัญหาความเข้าใจภาษาของชาวบ้านในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในการอ่านสารการศึกษา นอกโรงเรียนกับกลุ่มตัวอย่างชาวบ้านที่มีอายุ 14 - 50 ปี ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และสามารถอ่านหนังสือออก จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ 4 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า ชาวบ้านมีระดับความเข้าใจภาษาไทย 4 ระดับคือ ระดับสูง ร้อยละ 43 ระดับปานกลาง ร้อยละ 44 ระดับปานกลาง ร้อยละ 10 ระดับค่อนข้างต่ำ ร้อยละ 3 และไม่ปรากฏระดับต่ำนอกจากนี้ปัญหาความเข้าใจคำ วลี นั้นเกิดจากความไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย ส่วนปัญหาคำนประโยคและข้อความต่อเนื่องเกิดจากการไม่รู้วิธีสรุปใจความหรือประโยคอาศัยการลำดับความเหตุการณ์ และประโยคที่มีการละความ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับผู้ใช้ภาษาเขมร และผู้ใช้ภาษาส่วย

กรมสามัญศึกษา (2512 : 93 - 175) ได้ศึกษาสภาพการรับรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นตัวแทนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุรินทร์ เป็นตัวแทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำปาง เป็นตัวแทนภาคเหนือ และกลุ่มตัวอย่างในพระนครเป็นตัวแทนภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างมีทั้งแต่ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปจนถึงผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ออกไปแล้ว 1 ปี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุรินทร์ได้คะแนนเฉลี่ยค่าที่สุก คือ สภาพการรับรู้หนังสือเกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่อง ปรากฏว่าผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ สุรินทร์ 3.98 ลำปาง 4.80 นครศรีธรรมราช 5.17 พระนคร 6.08 และสภาพการรับรู้หนังสือเกี่ยวกับการอ่านฟังเสียง ปรากฏว่า ผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ สุรินทร์ 4.96 นครศรีธรรมราช 5.96 ลำปาง 6.52 และพระนคร 7.63

ปฐม นิคมานนท์ (2514 : 93) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน การสร้างสัจกับและกระบวนการคิด กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 ในกรุงเทพฯ และจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 500 คน ผลพบว่าความสามารถในการสร้างสัจกับสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านสูง นักเรียนในจังหวัดสุรินทร์มีความสามารถในการสร้างสัจกับและความสามารถในการอ่านน้อยกว่านักเรียนในกรุงเทพฯ

พจนพร สุทธิยานุช (2524 : 123) ได้วิจัยเพื่อศึกษาการรู้จักและการออกเสียงคำภาษาไทยกลางของเด็กก่อนวัยเรียนที่พูดภาษาเขมร ในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาเขมรในสัปดาห์ประจำวันที่มีอายุ 5 - 6 ปี จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นเด็กเล็กรู้จักและออกเสียงคำภาษาไทยได้ถูกต้อง ร้อยละ 71.12

กิติ กุญแจ (2525 : 92) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งที่พูดภาษาถิ่นสามภาษาในโรงเรียนที่ใช้สื่อการสอนมากนักน้อยแตกต่างกัน จำนวน 224 คน แยกเป็นกลุ่มใช้ภาษาเขมร 87 คน ใช้ภาษาส่วย 73 คน และใช้ภาษาลาว (ถิ่นอีสาน) 64 คน พบว่า ความสามารถทางการเรียนภาษาไทยของ

นักเรียนทั้งสามกลุ่มในโรงเรียนที่ใช้สื่อการเรียนการสอนในระดับเดียวกันไม่แตกต่างกัน แต่ความสามารถทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนทั้งสามกลุ่มในโรงเรียนที่ใช้สื่อการเรียนมากจะแตกต่างกับนักเรียนในโรงเรียนที่ใช้สื่อการเรียนน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนันทา ทองซอน (2525 : 167) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วย โดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านประทุนอายุของอำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 68 คน แบ่งเป็นกลุ่มพูดภาษาเขมร 33 คน กลุ่มพูดภาษาส่วย 35 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วย หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โรจน์ ราชประโคน (2527 : 177) ได้ศึกษาอิทธิพลของภาษาเขมรที่มีผลต่อการพูดและการเขียนภาษาไทย กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า อิทธิพลภาษาเขมรที่มีต่อข้อบกพร่องในการพูดและการเขียน ได้แก่

1. ข้อบกพร่องในการออกเสียงในภาษา บกพร่องในการออกเสียงวรรณยุกต์ ตัวสะกด พยัญชนะต้น และสระมากน้อยตามลำดับ
2. ข้อบกพร่องด้านโครงสร้างของประโยค ลักษณะที่พบมาก คือ การเพิ่มคำในประโยค ชนิดของคำที่เพิ่มมากที่สุด คือ คำกริยา คำเชื่อม คำบุพบทตามลำดับ นอกจากนี้เป็นข้อบกพร่องในเรื่องการขาดคำที่จำเป็นในประโยค ที่พบมากได้แก่ การขาดคำนามและขาดคำกริยา อีกประการหนึ่ง คือ ข้อบกพร่องในการเรียงคำเข้าประโยคผิด
3. ข้อบกพร่องในด้านความคล่องในการพูด พบน้อยมาก

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวแล้ว แสดงให้เห็นว่า ความเข้าใจภาษาไทยที่ถูกต้องชัดเจนนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของการพัฒนาชนบท โดยเฉพาะในจังหวัดที่ประชาชนใช้ภาษาในชีวิตประจำวันแตกต่างไปจากท้องถิ่นอื่น ๆ ของประเทศ เช่น ประชาชนในจังหวัดสุรินทร์ นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏว่าผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจภาษาไทยของชาวมานในจังหวัดสุรินทร์อย่างจริงจัง คงจำกัดขอบเขตอยู่กับการศึกษาในระดับนักเรียนเท่านั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพความเข้าใจภาษาของชาวมานในจังหวัดสุรินทร์ที่มีทั้งผู้ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน และผู้ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน

บทที่ 3

วิธีทำเนียบการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าใด ๆ เป็นการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือ และการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือผ่านโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ สามารถอ่านหนังสือออก มีอายุระหว่าง 20 - 50 ปี จากอำเภอที่มีลักษณะดังนี้

อำเภอที่มีชาวบ้านใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอปราสาท อำเภอสังขะ อำเภอกาบเชิง อำเภอบัวเชด และกิ่งอำเภอสำควน

อำเภอที่มีชาวบ้านใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน ได้แก่ อำเภอสำโรงทาบ อำเภอจอมพระ

อำเภอที่มีทั้งชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวันและชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน ได้แก่ อำเภอท่าตูม อำเภอศีขรภูมิ

2. กลุ่มตัวอย่างและวิธีสุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรและชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือผ่านโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ สามารถอ่านหนังสือออกมีอายุระหว่าง 20 - 50 ปี ใ้มาโดยวิธีการดังนี้

2.1 จากอำเภอแต่ละลักษณะ สุ่มมาลักษณะละ 1 อำเภอ ดังนี้
 อำเภอที่ชาวบ้านใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน คือ อำเภอสังขะ
 อำเภอที่ชาวบ้านใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน คือ อำเภอจอมพระ
 อำเภอที่ชาวบ้านใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวันและชาวบ้านใช้ภาษา
 ส่วยในชีวิตประจำวัน คือ อำเภอท่าตูม

2.2 ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนาชนบท
 ในพื้นที่ คือ ครู พัฒนาการ เกษตรอำเภอ และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขรวบรวมชาวบ้านที่มีคุณสมบัติ
 ตามที่กำหนดในอำเภอที่สุ่มได้ในข้อ 2.1 คือ อำเภอสังขะ 100 คน อำเภอจอมพระ 100 คน
 และอำเภอท่าตูม 60 คน เมื่อมีการรวมกลุ่มกันเพื่อกิจกรรมการพัฒนาชนบทในแต่ละอำเภอ

2.3 จากชาวบ้านที่ได้ในข้อ 2.2 ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple
 Random Sampling) สุ่มจากอำเภอสังขะ 80 คน อำเภอจอมพระ 80 คน และอำเภอ
 ท่าตูม 40 คน ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน 100 คน และกลุ่มตัวอย่างที่
 ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน 100 คน

การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบความเข้าใจภาษาไทยจากหนังสือเทคนิค
 การวัดผลและเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพร์ทกุล และหลักการสร้างแบบทดสอบ
 ความถนัดทางการเขียนของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ

2. รวบรวมเนื้อหาที่จะทำแบบทดสอบจากเอกสารของ 4 กระทรวงหลัก คือ
 "เอกสารส่งเสริมการเกษตร" ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ "พัฒนาชุมชน" ของ
 กระทรวงมหาดไทย "เพื่อน ผ.ส.ส-อ.ส.ม" ของกระทรวงสาธารณสุข และ "สารการศึกษา
 นอกโรงเรียน" ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ยืมสิทธิ์ระหว่างปี พ.ศ. 2529 - 2523 โดย
 รวบรวมจากการใช้ภาษาในเรื่องคำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความต่อเนื่องที่จะทำให้เกิด
 ปัญหา ทำให้ชาวบ้านไม่เข้าใจความหมาย หรือเข้าใจไม่ตรงกับทางราชการ

3. นำคำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความต่อเนื่องที่คัดเลือกแล้วมาสร้างเป็น
แบบทดสอบ ประเมินชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ชุด ชุดละ
40 ข้อ คือ

ชุดที่ 1 แบบทดสอบ ความเข้าใจคำศัพท์ แบ่งเป็น
คำศัพท์ราชการ
คำศัพท์วิชาการ
คำราชาศัพท์
คำทับศัพท์

ตัวอย่าง "ในปัจจุบันนี้อะไร ๆ ก็แพงไปหมด รวมถึงอุปกรณ์ในการหุงต้ม
ด้วย"

- ก. พื้น ถ่าน
- ข. หม้อ กระทะ
- ค. ของกิน ของใช้
- ง. เครื่องมือ เครื่องใช้

ชุดที่ 2 แบบทดสอบความเข้าใจวลี แบ่งเป็น
วลีที่เป็นภาษาราชการ
วลีที่เป็นสำนวน

ตัวอย่าง "สินค้าที่วางขายในสหกรณ์จะมีราคาเบา กว่าสินค้าตามท้องตลาด"

- ก. ถูก
- ข. แพง
- ค. ยุติธรรม
- ง. เหมาะสม

ชุดที่ 3 แบบทดสอบความเข้าใจประโยค แบ่งเป็น

ประโยคละความ

ประโยคโครงสร้างซับซ้อน

ตัวอย่าง "อาหารรสจืด เบ็ดจืด เปรี๊ยะจืด พวกนี้ไม่กระตุ้นให้กะเพาะ
สร้างกรดขึ้นและกรดจะทำให้เกิดอาการปวดท้อง"

ถาม อะไรทำให้ปวดท้อง

ก. อาหารรสจืด

ข. อาหาร เบ็ดจืด

ค. อาหาร เปรี๊ยะจืด

ง. กรดในกะเพาะ

ชุดที่ 4 แบบทดสอบความเข้าใจ ข้อความต่อเนื่อง แบ่งเป็น

ความเข้าใจระดับอ่านเอาเรื่อง

ความเข้าใจระดับตีความ

ตัวอย่าง

พ่อแม่หรือปู่ย่าตายาย ไม่อยากให้อุณหภูมิร่างกายของเด็กสูงขึ้นเพราะเด็กแล้ว
กสัวแพ้ เด็กจะตัวร้อน โยเย ซึ่งความจริงแล้วการที่เด็กตัวร้อนหลังจากเด็กสูงขึ้นนี้ ไม่ใช่
การแพ้ เด็กแทบทุกคนมีโอกาสตัวร้อนได้ก็เป็นผลเนื่องจากร่างกายพยายามตอบโต้วัคซีน
และสร้างภูมิคุ้มกันขึ้นต่อไปเวลาได้รับเชื้อโรคจากปู่ย่า เด็กที่เคยสูงขึ้นก็จะไม่ติดโรค
นั้น ๆ

คำถาม ผู้ปกครองไม่อยากให้อุณหภูมิร่างกายของเด็กสูงขึ้น เพราะเหตุใด

ก. กสัวเด็กเจ็บ

ข. กสัวเด็กตกใจ

ค. กสัวเด็กเป็นไข้

ง. กสัวเด็กติดเชื้อโรค

4. นำแบบทดสอบที่สร้างไปให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจ
ดูความเที่ยงตรงในเนื้อหาและความชัดเจนของการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุง

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรและ
ชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตรประจำวัน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เป็นผู้ใช้
ภาษาเขมร 50 คน และผู้ใช้ภาษาส่วย 50 คน

6. หากค่าอำนาจจำแนกและความยากง่าย โดยใช้เทคนิค 27% สูง 27% ต่ำ
แล้วใช้ตาราง จุง เท ฟาน

7. เลือกข้อทดสอบที่มีอำนาจจำแนก 0.2 ขึ้นไปและมีความยากง่ายระหว่าง
0.2 - 0.8 แล้วปรับปรุงข้อทดสอบที่ยังบกพร่อง

8. หากความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้แล้วตอนละ 25 ข้อ โดยใช้สูตร
คูเทอร์ ริชาร์ดสัน 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

แบบทดสอบชุดที่ 1 ค่าความเชื่อมั่น .895

แบบทดสอบชุดที่ 2 ค่าความเชื่อมั่น .877

แบบทดสอบชุดที่ 3 ค่าความเชื่อมั่น .856

แบบทดสอบชุดที่ 4 ค่าความเชื่อมั่น .853

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบทดสอบที่มีคุณภาพแล้ว ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมร
ในชีวิตรประจำวัน ที่อำเภอสังขะ และอำเภอท่าตูม จำนวน 100 คน ชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วย
ในชีวิตรประจำวัน ที่อำเภอจอมพระและอำเภอท่าตูม จำนวน 100 คน ชาวบ้านทุกคนต้องทำ
แบบทดสอบทั้ง 4 ชุด ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 21 สิงหาคม 2531 ถึงวันที่
21 กันยายน 2531 รวมเวลา 36 วัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัณนิษฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติร้อยละ
2. ความเข้าใจภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ
ของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ 2 ตอน ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้าน

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนนี้เป็นารแสดงถึงภูมิหลังหรือลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้การวิเคราะห์ เพื่อสรุป
ถึงความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ ปรากฏดังตาราง 1 - 8

ตาราง 1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	106	53.0
หญิง	94	47.0
รวม	200	100.0

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิงมีจำนวน
พอ ๆ กัน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 53.0 และมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิง
คิดเป็นร้อยละ 47.0

ตาราง 2 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20 - 25	68	34.0
26 - 30	30	15.0
31 - 35	26	13.0
36 - 40	23	11.5
41 - 45	21	10.5
46 - 50	32	16.0
รวม	200	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด คือกลุ่มอายุ 20 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 46 - 50 ปี กลุ่มอายุ 26 - 30 ปี กลุ่มอายุ 31 - 35 ปี กลุ่มอายุ 36 - 40 ปี และกลุ่มอายุ 41 - 45 ปี ตามลำดับ

ตาราง 3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
จบประถมศึกษาปีที่ 4	148	74.0
จบประถมศึกษาปีที่ 5	2	1.0
จบประถมศึกษาปีที่ 6	50	25.0
รวม	200	100.0

จากตาราง 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74 รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และกลุ่มที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามลำดับ

ตาราง 4 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพการอ่านหนังสือ

สภาพการอ่านหนังสือ	จำนวน	ร้อยละ
อ่านออกเขียนได้	6	3.0
อ่านออกแต่เขียนไม่ได้	194	97.0
รวม	200	100.0

จากตาราง 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดอ่านออกแต่เขียนไม่ได้ สูงถึง ร้อยละ 97 กลุ่มที่อ่านออกเขียนได้มีเพียงร้อยละ 3

ตาราง 5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการอ่านหนังสือ

ลักษณะการอ่านหนังสือ	จำนวน	ร้อยละ
อ่านประจำ	18	9.0
ไม่ค่อยอ่าน	124	62.0
ไม่เคยอ่านเลย	58	29.0
รวม	200	100.0

จากตาราง 5 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยอ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 62 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยอ่านเลย คิดเป็นร้อยละ 29 และกลุ่มอ่านประจำ คิดเป็นร้อยละ 9

ตาราง 6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนปีที่จบการศึกษา

จำนวนปีที่จบการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	18	9.0
5 - 9 ปี	6	3.0
10 - 14 ปี	50	25.0
15 - 19 ปี	34	17.0
20 - 24 ปี	45	22.5
25 ปีขึ้นไป	47	23.5
รวม	200	100.0

จากตาราง 6 แสดงว่า เป็นกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษามาแล้ว 10 - 14 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาคือ จบการศึกษามาแล้ว 25 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.5 ที่จบการศึกษามาแล้ว 5 - 9 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 3.0

ตาราง 7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย	6	3.0
รับจ้าง	7	3.5
ทำสวน-ทำไร่	8	4.0
ทำนา	175	87.5
แม่บ้าน	4	2.0
รวม	200	100.0

จากตาราง 7 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา คิดเป็นร้อยละ 87.5 ส่วนอาชีพอื่น ๆ (ทำสวน-ทำไร่ รับจ้าง ค้าขายและแม่บ้าน) มีจำนวนใกล้เคียงกัน

ตาราง 8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการอ่านเอกสารทางราชการ

ลักษณะการอ่านเอกสาร	จำนวน	ร้อยละ
อ่านประจำ	47	23.5
ไม่ค่อยได้อ่าน	153	76.5
รวม	200	100.0

จากตาราง 8 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้อ่านเอกสารทางราชการ คิดเป็นร้อยละ 76.5 และอ่านประจำเพียงร้อยละ 23.5

ตาราง 9 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มบุคคลที่ชาวบ้านถามเมื่อมีปัญหาในการอ่าน

กลุ่มบุคคลที่ชาวบ้านถาม	จำนวน	ร้อยละ
ลูกหลาน	19	9.5
เพื่อนบ้าน	56	28.0
กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน	37	18.5
ข้าราชการ เช่น ครู	39	19.5
ไม่ถามใครเลย	49	24.5
รวม	200	100.0

จากตาราง 9 แสดงว่า กลุ่มบุคคลที่มีจำนวนมากที่สุดที่ชาวบ้านเลือกถามเมื่อมีปัญหาในการอ่านคือ เพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 28 รองลงมาคือ ไม่ถามใครเลย คิดเป็นร้อยละ 24.5 และถามลูกหลานมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.5

ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้าน

• ทอนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ เพื่อสรุปถึงความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ ของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์โดยส่วนรวมทั้งในกลุ่มที่ใช้ภาษาเขมร และในกลุ่มที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้วิจัยศึกษาความเข้าใจในการอ่านเอกสารทางราชการ 4 ด้าน คือ ความเข้าใจคำศัพท์ ความเข้าใจวลี ความเข้าใจประโยค และความเข้าใจข้อความต่อเนื่อง แต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ ในแต่ละข้อผู้ที่เลือกตัวเลือกถูกจะได้คะแนน 1 คะแนน ผู้ที่เลือกตัวเลือกอื่น ๆ อีก 3 ตัวเลือกที่เหลือ หรือไม่เลือกเลย จะไม่ได้คะแนน หรือมีคะแนน เป็น 0 ดังนั้นทุกชุดแบบทดสอบผู้ตอบจะได้คะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 25 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า

ถือว่ามีความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการในค่านี้นั้นดีกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า ส่วนการวิเคราะห์เพื่อสรุปถึงความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการคิดจากคะแนนรวมทุกด้าน ซึ่งแต่ละคนได้คะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 100 คะแนน ผู้ที่มีคะแนนสูงกว่าก็จะถือว่าเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการดีกว่าผู้ที่มีคะแนนต่ำกว่าเช่นกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์รวมและวิเคราะห์แยกรายด้านแล้วแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์คิดจากร้อยละของคะแนนทำได้ เปรียบเทียบกับคะแนนเต็ม ดังนี้

ร้อยละ 80 - 100	ถือว่ามีความเข้าใจอยู่ในระดับดี
ร้อยละ 50 - 79	ถือว่ามีความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง
ร้อยละ 0 - 49	ถือว่ามีความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ

1. ความเข้าใจคำศัพท์

ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ ด้านความเข้าใจคำศัพท์ ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจคำศัพท์

คะแนน	เขมร		ส่วย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0 - 5	13	13.0	34	34.0	47	23.5
6 - 10	28	28.0	40	40.0	68	34.0
11 - 15	21	21.0	16	16.0	37	18.5
16 - 20	27	27.0	9	9.0	36	18.0
21 - 25	11	11.0	1	1.0	12	6.0
รวม	100	100.0	100	100.0	200	100.0

จากตาราง 10 แสดงว่า เมื่อพิจารณาตามระดับคะแนน ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ จำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 34) มีความเข้าใจคำศัพท์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (6 - 10 คะแนน) และเมื่อพิจารณาชาวบ้านตามภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน พบว่า ทั้งชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมร (ร้อยละ 28) และชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วย (ร้อยละ 40) มีจำนวนมากที่สุดเช่นเดียวกันที่มีความเข้าใจคำศัพท์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (6 - 10 คะแนน)

2. ความเข้าใจดี

ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ ด้านความเข้าใจดี
ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจดี

คะแนน	เขมร		ส่วย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0 - 5	4	4.0	16	16.0	20	10.0
6 - 10	23	23.0	51	51.0	74	37.0
11 - 15	29	29.0	22	22.0	51	25.5
16 - 20	29	29.0	9	9.0	38	19.0
21 - 25	15	15.0	2	2.0	17	8.5
รวม	100	100.0	100	100.0	200	100.0

จากตาราง 11 แสดงว่า เมื่อพิจารณาตามระดับคะแนน ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์
จำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 37) มีความเข้าใจดี อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (6 - 10 คะแนน)
และเมื่อพิจารณาชาวบ้านตามภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน พบว่าชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมร (ร้อยละ 29)
มีความเข้าใจดีในระดับปานกลาง (11 - 15 คะแนน และ 16 - 25 คะแนน) ส่วนชาวบ้าน
ที่ใช้ภาษาส่วย (ร้อยละ 51) มีความเข้าใจดีในระดับค่อนข้างต่ำ (6 - 10 คะแนน)

3. ความเข้าใจประโยค

ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ ด้านความเข้าใจ
ประโยค ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจประโยค

คะแนน	เขมร		ส่วย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0 - 5	1	1.0	14	14.0	15	7.5
6 - 10	21	21.0	39	39.0	60	30.0
11 - 15	43	43.0	40	40.0	70	35.0
16 - 20	32	32.0	9	9.0	41	20.5
21 - 25	13	13.0	1	1.0	14	7.0
รวม	100	100.0	100	100.0	200	100.0

จากตาราง 12 แสดงว่า เมื่อพิจารณาตามระดับคะแนน ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์
จำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 35) มีความเข้าใจประโยคอยู่ในระดับปานกลาง (11 - 15 คะแนน)
และเมื่อพิจารณาชาวบ้านตามภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน พบว่าชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมร (ร้อยละ 43)
และชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วย (ร้อยละ 40) มีจำนวนมากที่สุดเช่นเดียวกันที่มีความเข้าใจประโยค
อยู่ในระดับปานกลาง (11 - 15 คะแนน)

4. ความเข้าใจข้อความต่อเนื่อง

ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ ด้านความเข้าใจข้อความต่อเนื่อง ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจข้อความต่อเนื่อง

คะแนน	เขมร		ส่วย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0 - 5	2	2.0	14	14.0	16	8.0
6 - 10	20	20.0	27	27.0	47	23.5
11 - 15	40	40.0	33	33.0	73	36.5
16 - 20	36	36.0	23	23.0	59	29.5
21 - 25	2	2.0	3	3.0	5	2.5
รวม	100	100.0	100	100.0	200	100.0

จากตาราง 13 แสดงว่า เมื่อพิจารณาตามระดับคะแนน ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ จำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 36.5) ที่มีความเข้าใจข้อความต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง (11 - 15 คะแนน) และเมื่อพิจารณาชาวบ้านตามภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน พบว่าทั้งชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมร (ร้อยละ 40) และชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วย (ร้อยละ 33) มีจำนวนมากที่สุดเช่นกันที่ได้คะแนนความเข้าใจข้อความต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง (11 - 15 คะแนน)

5. ความเข้าใจภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจในการอ่านเอกสารทางราชการรวมทั้ง 4 ด้าน
คะแนนเต็ม 100 คะแนน ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบความเข้าใจรวม 4 ด้าน

คะแนน	เขมร		ส่วย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0 - 20	-	-	7	7.0	7	3.5
21 - 40	24	24.0	51	51.0	75	37.5
41 - 60	38	38.0	31	31.0	69	34.5
61 - 80	29	29.0	10	10.0	39	19.5
81 - 100	9	9.0	1	1.0	10	5.0
รวม	100	100.0	100	100.0	200	100.0

จากตาราง 14 แสดงว่า เมื่อพิจารณาตามระดับคะแนน ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์
จำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 37.5) มีความเข้าใจในการอ่านเอกสารทางราชการทั้ง 4 ด้าน
อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (21 - 40 คะแนน) และเมื่อพิจารณาชาวบ้านตามภาษาที่ใช้ในชีวิต
ประจำวัน พบว่าชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 38) มีความเข้าใจในการอ่าน
เอกสารทางราชการทั้ง 4 ด้าน ในระดับปานกลาง (41 - 60 คะแนน) ส่วนชาวบ้านที่ใช้
ภาษาส่วยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51) มีความเข้าใจในการอ่านเอกสารทางราชการทั้ง 4 ด้าน
ในระดับค่อนข้างต่ำ (21 - 40 คะแนน)

เพื่อเน้นการแสดงถึงระดับความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการในค้ำต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้เสนอในตาราง 15 ดังนี้

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ จำแนกตามกลุ่มชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรและกลุ่มชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วย

ความเข้าใจ ค้ำต่าง ๆ	คะแนน เต็ม	เขมร		ส่วย		รวม	
		$\bar{X}$	ร้อยละ	$\bar{X}$	ร้อยละ	$\bar{X}$	ร้อยละ
คำศัพท์	25	12.51	50.04	8.30	33.20	10.41	41.64
วลี	25	14.28	57.12	9.62	38.48	11.95	47.80
ประโยค	25	14.86	59.44	10.25	45.00	12.56	50.24
ข้อความต่อเนื่อง	25	14.06	56.24	11.68	46.72	12.87	51.48
รวม	100	55.71	55.71	39.85	39.85	47.78	47.78

จากตาราง 15 แสดงว่า ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ มีความเข้าใจในการอ่านเอกสารทางราชการรวม 4 ค้ำ อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 47.78) แต่เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายค้ำ พบว่าชาวบ้านมีความเข้าใจข้อความต่อเนื่องสูงที่สุด (ร้อยละ 51.48) รองลงมาคือ ความเข้าใจประโยค ความเข้าใจวลี และความเข้าใจคำศัพท์ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาชาวบ้านตามภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน พบว่าชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมร มีความเข้าใจในการอ่านเอกสารทางราชการทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 55.71) โดยมีความเข้าใจประโยชน์มากที่สุด (ร้อยละ 59.44) รองลงมาคือความเข้าใจดี ความเข้าใจ ขอความต่อเนื่อง และความเข้าใจคำศัพท์ตามลำดับ ส่วนชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยมีความเข้าใจ ในการอ่านเอกสารทางราชการทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 39.85) โดยมีความเข้าใจ ขอความต่อเนื่องมากที่สุด (ร้อยละ 46.72) รองลงมาคือ ความเข้าใจประโยชน์ ความเข้าใจดี และความเข้าใจคำศัพท์ ตามลำดับ

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาความเข้าใจของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วย ในการอ่านเอกสารของทางราชการ ซึ่งได้สรุปการศึกษา ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านเอกสารทางราชการของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน จำนวน 100 คน และชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน จำนวน 100 คน มีความรู้ระดับชั้นประถมศึกษาหรือผ่านโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือสามารถอ่านหนังสือออก มีอายุระหว่าง 20 - 50 ปี โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากอำเภอ 3 อำเภอ คือ อำเภอท่าตูม อำเภอจอมพระ และอำเภอสังขะ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประกอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านเอกสารทางราชการ 4 ชุด คือ
ชุดที่ 1 วัดความเข้าใจคำศัพท์ที่ใช้ในเอกสารของทางราชการจำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .895
ชุดที่ 2 วัดความเข้าใจวลีที่ใช้ในเอกสารของทางราชการจำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .877

ชุดที่ 3 วัดความเข้าใจประโยคที่ใช้ในเอกสารของทางราชการจำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .856

ชุดที่ 4 วัดความเข้าใจประโยคที่ใช้ในเอกสารของทางราชการจำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .853

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบทดสอบที่ได้ทดสอบคุณภาพแล้ว ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างคือ ชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวันทั้งอำเภอสังขะ และอำเภอท่าตูม จำนวน 100 คน ชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวันทั้งอำเภอจอมพระ และอำเภอท่าตูม จำนวน 100 คน ชาวบ้านทุกคนต้องทำแบบทดสอบทั้ง 4 ชุด ใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 21 สิงหาคม 2531 ถึง วันที่ 21 กันยายน 2531 รวมเวลา 36 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

หากร้อยละ และสถิติพื้นฐานเพื่อศึกษาความเข้าใจด้านคำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความต่อเนื่อง ของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (ร้อยละ 53) มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี (ร้อยละ 34) มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 74) เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อ่านออกแต่เขียนไม่ได้ (ร้อยละ 97) ไม่ค่อยอ่านหนังสือ (ร้อยละ 62) จบการศึกษานานกว่า 10 ปี (ร้อยละ 25) มีอาชีพทำนา (ร้อยละ 87.5) ไม่ค่อยอ่านเอกสารของทางราชการ (ร้อยละ 76.5) และกลุ่มตัวอย่างจะเลือกถามเพื่อนบ้านมากที่สุดเมื่อมีปัญหาการอ่าน (ร้อยละ 28)

2. ความเข้าใจภาษาไทยของชาวมาน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าชาวมานในจังหวัดสุรินทร์ทั้งที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน และชาวมานที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน มีความเข้าใจในการอ่านเอกสารของทางราชการ อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 47.78) โดยจำแนกความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ความเข้าใจคำศัพท์ ชาวมานในจังหวัดสุรินทร์ มีความเข้าใจคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 41.64) โดยที่ชาวมานที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน มีความเข้าใจคำศัพท์อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50.04) ส่วนชาวมานที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน มีความเข้าใจคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 33.20)

2.2 ความเข้าใจวลี ชาวมานในจังหวัดสุรินทร์ มีความเข้าใจวลีอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 47.80) โดยที่ชาวมานที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน มีความเข้าใจวลีอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 57.12) ส่วนชาวมานที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน มีความเข้าใจวลีอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 38.48)

2.3 ความเข้าใจประโยค ชาวมานในจังหวัดสุรินทร์ มีความเข้าใจประโยคอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50.24) โดยที่ชาวมานที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน มีความเข้าใจประโยคอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 59.44) ส่วนชาวมานที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน มีความเข้าใจประโยคในระดับต่ำ (ร้อยละ 45.00)

2.4 ความเข้าใจข้อความต่อเนื่อง ชาวมานในจังหวัดสุรินทร์มีความเข้าใจข้อความต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 51.48) โดยที่ชาวมานที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน มีความเข้าใจข้อความต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 56.24) ส่วนชาวมานที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวันมีความเข้าใจข้อความต่อเนื่องอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 46.72)

อภิปรายผล

ความเข้าใจของชาวมานที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวัน และชาวมานที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน จากการอ่านเอกสารของทางราชการที่ผลิตขึ้นโดย 4 กระทรวงหลัก ชาวมานมีความเข้าใจภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านคำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความต่อเนื่อง ดังนี้

1. ความเข้าใจคำศัพท์ที่ใช้ในเอกสารของทางราชการ

ผลการวิจัยพบว่า ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์มีความเข้าใจคำศัพท์อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 41.64 เท่านั้น และเป็นความเข้าใจที่ต่ำกว่าความเข้าใจในคำอื่น ๆ อีกด้วย

เมื่อพิจารณาสาเหตุของความไม่เข้าใจคำศัพท์ของชาวบ้าน จะเห็นว่าคำศัพท์เหล่านั้นเป็นคำศัพท์ที่ชาวบ้านไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่คุ้นเคย ศัพท์เหล่านี้ ได้แก่ ศัพท์ราชการ ศัพท์วิชาการ คำทับศัพท์ และคำราชาศัพท์ ชาวบ้านไม่เข้าใจศัพท์เหล่านี้ เพราะในชีวิตประจำวันจะใช้ภาษาเขมร หรือภาษาส่วย จากข้อมูลที่ถูกจัดกลุ่มตัวอย่างให้รายละเอียดลักษณะของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษามานานกว่า 10 ปีแล้ว และไม่คอยได้อ่านเอกสารของทางราชการ จึงไม่มีโอกาสคุ้นเคยกับศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในเอกสารของทางราชการ นอกจากนี้เมื่ออ่านเอกสารทางราชการและพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ ชาวบ้านส่วนใหญ่จะถามความหมายกับเพื่อนบ้าน หรือมีเขมนั่นก็ไม่ถามใครเลย ลักษณะเช่นนี้ยังเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความไม่เข้าใจความหมายหรือเข้าใจคลาดเคลื่อนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเพื่อนบ้านของชาวบ้านเหล่านั้นก็ยอมเป็นผู้ที่มีสภาพการรู้หนังสือไม่แตกต่างกันและเป็นไปได้อย่างมากกว่า หากถามเพื่อนบ้านแล้วไม่ได้รับคำตอบ ความสนใจที่จะติดตามข่าวสาร ขอบข่ายต่าง ๆ จากเอกสารของทางราชการก็ลดน้อยลง การผลิตเอกสารต่าง ๆ ของทางราชการที่มุ่งเพื่อพัฒนาชนบทเหล่านี้ ก็ย่อมไม่เกิดประสิทธิภาพนับเป็นการสูญเสียเปล่าทางหนึ่ง

มีข้อที่น่าสนใจเกี่ยวกับ คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากเอกสารของทางราชการนั้น มีจำนวน 40 คำ แต่คำศัพท์ที่ผ่านการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือมีเพียง 25 คำ ที่นำมาทดสอบในการวิจัยครั้งนี้ ก็ยังจัดเป็นคำศัพท์ที่ค่อนข้างยากสำหรับชาวบ้าน

2. ความเข้าใจวลีที่ใช้ในเอกสารของทางราชการ

ผลการวิจัยพบว่า ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์มีความเข้าใจวลีในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 47.80

เมื่อพิจารณาสาเหตุของความไม่เข้าใจวลีของชาวบ้านแล้วจะเห็นว่า มีลักษณะเกี่ยวข้องกับสาเหตุของความไม่เข้าใจคำศัพท์ กล่าวคือ เนื่องจากเอกสารทางราชการใช้วลีที่ชาวบ้านไม่คุ้นเคย ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นวลีภาษาราชการที่ยากต่อการเข้าใจ ไม่ใช่ภาษาธรรมดา

แต่เป็นภาษาเฉพาะแขนงวิชา หรือเป็นวลีที่เป็นสำนวนที่ชาวบ้านไม่คุ้นเคย นอกจากนี้แล้วชาวบ้านยังอาจเกิดการลืมหนังสือ เนื่องจากจบการศึกษานานกว่า 10 ปี และมีอายุอยู่ในระหว่าง 20 - 25 ปี ซึ่งกำลังเป็นวัยที่ทองประกอบอาชีพ ความสนใจที่จะศึกษามหาสารและข้อแนะนำของทางราชการก็ย่อมลดน้อยลงไป ตลอดจนเมื่อพบวลีที่ไม่เข้าใจ ชาวบ้านเลือกที่จะถามจากเพื่อนบ้านมากกว่าจากผู้ที่มีความรู้โดยตรง เช่น ครู พัฒนาการ หรือผู้นำชุมชน ดังนั้นก็อาจได้รับคำตอบที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เกิดความกระจ่าง อันเป็นเหตุให้ไม่สนใจที่จะอ่านมหาสาร ข้อแนะนำในเอกสารของทางราชการด้วย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 74) ข้อจำกัดเกี่ยวกับการศึกษานี้อาจมีส่วนที่จะทำให้ชาวบ้านไม่สามารถเข้าใจความหมายของวลีที่ยาก ๆ ได้ เช่น วลีที่เป็นภาษาราชการ ทัศนวิสัยการปรากฏรวมอยู่ด้วยอันเป็นผลสืบเนื่องจากการไม่เข้าใจความหมายของศัพท์นั่นเอง หรือวลีที่เป็นสำนวนซึ่งเป็นสำนวนที่ใช้เฉพาะในบางท้องถิ่น

แต่อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้ก็มีข้อจำกัดเช่นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจคำศัพท์ กล่าวคือ วลีที่เลือกไว้ในครั้งแรกมีจำนวน 40 วลี แต่เมื่อนำไปทดสอบคุณภาพของเครื่องมือได้วลีที่ไม่ยากจนเกินไป 25 วลี เพราะขั้นตอนการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือได้ตัดวลีที่มีความยากออกถึง 6 วลี แต่กระนั้นก็ตามชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ก็ยังคงมีความเข้าใจวลีอยู่ในระดับต่ำ

3. ความเข้าใจประโยคที่ใช้ในเอกสารของทางราชการ

ผลการวิจัยพบว่า ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์มีความเข้าใจประโยคในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.22

เมื่อพิจารณาสาเหตุของความไม่เข้าใจประโยคของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์จะเห็นได้ว่าชาวบ้านไม่เข้าใจโครงสร้างของประโยค เนื่องจากประโยคเหล่านี้มีลักษณะเป็นประโยคหลายใจความ มีโครงสร้างซับซ้อนทั้งเป็นประโยคความรวมและประโยคความซ้อน และเป็นประโยคที่มีความยาวมาก นอกจากนี้บางประโยคยังมีการละคำหรือกลุ่มคำด้วย การไม่เข้าใจประโยคของชาวบ้านนั้นอาจเนื่องมาจากคำถามในแบบทดสอบเป็นคำถามทั้งระดับอ่านเอาเรื่อง และระดับตีความ แม้คำถามในระดับอ่านเอาเรื่องจะเป็นคำถามที่สามารถหาคำตอบได้จากการสรุปใจความสำคัญในประโยคที่ปรากฏชัดเจนอยู่แล้ว แต่ชาวบ้านก็ยังไม่เข้าใจ เนื่องจากประโยคมีความยาวมาก

ชาวบ้านไม่สามารถแยกส่วนประกอบของประโยคได้ว่า อะไรเป็น "ประธาน" "กริยา" และอะไรที่เป็น "ส่วนขยาย" ส่วนประโยคที่ทองอาศัยการตีความเช่นประโยคที่มีการละความ ชาวบ้านจะมีปัญหามากขึ้นเพราะจะต้องอาศัยความรู้เพิ่มเติมในการหาคำตอบจะอาศัยคำตอบจากเนื้อความในประโยคเพียงอย่างเดียวไม่ได้

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าชาวบ้านไม่สามารถเข้าใจประโยคได้เนื่องจากไม่สามารถสรุปใจความสำคัญ และไม่สามารถตีความประโยคที่อ่านได้ เนื่องจากประโยคในเอกสารของทางราชการหลายประโยค มีความยาวมาก ชาวบ้านไม่สามารถจำแนกส่วนประกอบประโยคที่มีความยาวมาก ๆ ได้ เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับภาษาไทยเพราะไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน

ประโยคที่นำมาทดสอบกับชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้เลือกประโยคไว้ 40 ประโยค แต่ของตัดใหม่จำนวนเพียง 25 ประโยค เพราะจำเป็นต้องตัดประโยคที่มีความยากออก หลังจากนำข้อทดสอบไปหาคุณภาพของเครื่องมือแล้ว ประโยคที่ตัดออกส่วนใหญ่เป็นประโยคที่ทองอาศัยการตีความ แต่กระนั้นก็ยังปรากฏว่า ประโยคที่ผ่านการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือยังเป็นประโยคที่ค่อนข้างยากสำหรับชาวบ้าน

4. ความเข้าใจข้อความต่อเนื่องที่ปรากฏในเอกสารของทางราชการ

ผลการวิจัยพบว่า ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์มีความเข้าใจข้อความ ข้อความต่อเนื่องในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.48

เมื่อพิจารณาสาเหตุของความไม่เข้าใจข้อความต่อเนื่องชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ จะเห็นว่า มีลักษณะเช่นเดียวกันกับสาเหตุของความไม่เข้าใจประโยค เนื่องจากในแบบทดสอบข้อความต่อเนื่องมีคำถาม 2 ประเภท คือ คำถามระดับอ่านเอาเรื่องและคำถามระดับตีความ ในคำถามระดับอ่านเอาเรื่องชาวบ้านไม่สามารถสรุปใจความได้ ทั้ง ๆ ที่ในข้อความจะมีคำตอบให้ชัดเจนอยู่แล้ว ส่วนในการอ่านระดับตีความ ชาวบ้านไม่สามารถเข้าใจการตีความประโยคที่ทองอาศัยการคาดคะเน ความน่าจะเป็น ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าความไม่เข้าใจข้อความต่อเนื่องนั้นเกิดจากชาวบ้านไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ทั้งยังไม่สามารถตีความ โดยอาศัยความน่าจะเป็นเข้าช่วยได้

แต่อย่างไรก็ตามแบบทดสอบความเข้าใจข้อความต่อเนื่องจากเอกสารของทางราชการนี้ ก็เช่นเดียวกับแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ วลี และประโยคที่ได้อ้างถึงแล้วว่าการวิจัยมีความประสงค์จะศึกษาถึงความยากง่ายของเอกสารทางราชการ แต่การใช้แบบทดสอบจำเป็นของอาศัยขบวนการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ ดังนั้นแบบทดสอบข้อที่มีความยากมากเกินไปจึงต้องตัดออก และในแบบทดสอบความเข้าใจข้อความต่อเนื่อง ได้ตัดข้อยากออกไป 9 ข้อ เหลือ 25 ข้อจึงเป็นข้อที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ถึงกระนั้นก็ตาม เมื่อตัดข้อยากออกไปแล้ว ชาวบ้านก็ยังคงมีความเข้าใจข้อความต่อเนื่องเพียงในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.48 เท่านั้น

5. ความเข้าใจในการอ่านเอกสารทางราชการทั้ง 4 ด้าน คือ คำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความต่อเนื่องในเอกสารทางราชการ

ผลการวิจัยพบว่า ชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์มีความเข้าใจภาษาไทยจากการอ่านเอกสารของทางราชการอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 47.78 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุรินทร์ ไม่ค่อยเข้าใจคำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความต่อเนื่องที่ใช้ในเอกสารของทางราชการเท่าใดนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ชาวบ้านส่วนใหญ่จะใช้ภาษาเขมรหรือภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน หรืออาจเกิดจากการลืมหนังสือ จึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจภาษาไทยได้ชัดเจนเพียงพอที่จะตอบคำถามในแบบทดสอบได้ ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่จบการศึกษามานานกว่า 10 ปี สาเหตุการลืมหนังสือจึงเป็นไปได้มาก นอกจากนี้อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20 - 25 ปี จัดเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยทำงาน ชาวบ้านบางคนจึงไม่มีเวลาที่จะให้ความสนใจกับการอ่านหนังสือต่าง ๆ ทำให้คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจภาษาไทยของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์อยู่ในระดับต่ำ

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความเข้าใจข้อความต่อเนื่องสูงกว่าความเข้าใจภาษาไทยอีก 3 ด้าน คือ ความเข้าใจคำศัพท์ วลี และประโยค วลี และประโยค ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะชาวบ้าน รู้จักการใช้บริบท (Context) หรือข้อความที่อยู่ใกล้เคียงให้เป็นประโยชน์ในการอ่าน แม้ว่าบางครั้งในข้อความนั้น ๆ จะมีคำศัพท์ วลี หรือประโยคที่ไม่เข้าใจ แต่บริบท

ที่อยู่ข้างเคียงจะช่วยให้เข้าใจความหมายของข้อความต่อเนื่องโดยส่วนรวมได้ จึงสามารถตอบคำถามของแบบทดสอบความเข้าใจข้อความต่อเนื่องได้ดีกว่า แบบทดสอบด้านอื่น ผลของความสามารถในการอ่าน คิดเป็นเพียงร้อยละ 51.48 จัดเป็นความเข้าใจระดับปานกลาง ซึ่งเป็นระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ แสดงว่าการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้านในจังหวัดสุรินทร์ ยังไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงพอ เนื่องจากเอกสารของทางราชการนั้นมีจุดประสงค์ เพื่อให้ชาวบ้าน สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำต่าง ๆ เช่น เรื่องสุขภาพอนามัย การรักษาตนเองเมื่อเจ็บป่วยการไยยา ตลอดจนการประกอบอาชีพค้าต่าง ๆ เช่น การไยยาฆ่าแมลงสำหรับเกษตรกร ดังนั้นประชาชนจึงจำเป็นต้องเข้าใจข้อความในเอกสารของทางราชการให้มากที่สุด เพื่อการปฏิบัติตามที่ถูกต้องจึงจะทำให้ปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ความเข้าใจเอกสารเหล่านั้น ควรจะเป็นในระดับดี คือ ร้อยละ 80 - 100 ตามเหตุผลที่กล่าวข้างต้น มิใช่มีความเข้าใจเพียงในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 51.48) เช่นนี้

2. ข้อสังเกตเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ภาษาเขมรในชีวิตประจำวันนั้น จะมีความเข้าใจภาษาไทยดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ กลุ่มที่ใช้ภาษาเขมรมีความเข้าใจภาษาไทยในระดับปานกลาง (ร้อยละ 55.71) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสภาพการตั้งถิ่นฐานของชาวบ้านทั้ง 2 กลุ่ม ชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมร มักจะมีถิ่นฐานใกล้เคียงกับศูนย์กลางของชุมชน ในแต่ละตำบลหรือแต่ละอำเภอประกอบอาชีพที่มีโอกาสติดต่อบุคคลที่มาจากถิ่นอื่น ๆ เช่น การค้าขาย ทำให้มีโอกาสสื่อสารภาษาไทยกับบุคคลต่างถิ่นเสมอ ๆ ตลอดจนมีโอกาสรับทราบข่าวสารของทางราชการได้สะดวกเร็ว แตกต่างกับชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วย ที่มีถิ่นฐานอยู่เฉพาะหมู่พวกของตน และมักจะไม่ใช่วิถีชีวิตที่เป็นศูนย์กลางของชุมชน โอกาสที่จะติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่างถิ่นจึงมีน้อยกว่าชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมร ด้วยเหตุดังกล่าวนี้อาจทำให้ความเข้าใจภาษาไทยของชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรดีกว่าชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วย

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่ผลิตเอกสารให้กับชาวบ้านที่ใช้ภาษาเขมรและชาวบ้านที่ใช้ภาษาส่วยในชีวิตประจำวันในจังหวัดสุรินทร์

จากผลการวิจัย แสดงว่าประชาชนในท้องถิ่นที่ใช้ภาษาอื่นในชีวิตประจำวัน มีปัญหาในเรื่องความเข้าใจภาษาไทยจากการอ่านเอกสารของทางราชการที่ผลิตขึ้นโดย 4 กระทรวงหลัก

การผลิตเอกสารทางราชการของทั้ง 4 กระทรวง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ข่าวสาร ตลอดจนขอแนะนำในการปฏิบัติตนในทางต่าง ๆ สำหรับประชาชนโดยคำนึงถึงประชาชนที่มีได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันแล้ว การผลิตเอกสารเหล่านี้จำเป็นต้องใช้ภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจ ดังนั้นจึงควรใช้คำศัพท์ วลี และประโยคที่ง่าย และประชาชนคุ้นเคย ไม่ควรใช้ศัพท์วิชาการ ศัพท์ยาก หรือสำนวนซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาความไม่เข้าใจภาษาไทยได้

จากการศึกษาเอกสารของทางราชการ พบว่า มีการใช้คำศัพท์ วลี และประโยคที่ยากเกินไป และเป็นคำศัพท์ วลี และประโยคที่สามารถใช้คำสามัญที่ชาวบ้านคุ้นเคยได้ เช่น

คำศัพท์ หากเปลี่ยนคำสามัญก็จะช่วยให้เข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้น เช่น "อุปกรณ" อาจใช้ว่า "เครื่องมือเครื่องใช้" คำว่า "วัตถุประสงค์" อาจใช้ว่า "ความต้องการ" และคำว่า "ปฏิบัติ" อาจใช้ว่า "ทำ"

คำที่เป็นราชาศัพท์ ซึ่งเป็นคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์นั้นอาจจะยังคงใช้คำเดิม แต่ควรแปลความหมายไว้ในวงเล็บ เพื่อให้ชาวบ้านเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น เช่น "พระราชทาน (ให้)" "พระราชปฏิธาน (ตั้งใจ)" เป็นต้น

นอกจากนี้หากเป็นศัพท์วิชาการ และต้องการใช้คำศัพท์เหล่านั้นเพื่อให้ชาวบ้าน มีความรู้เรื่องศัพท์มากขึ้น ก็ใช้วิธีเขียนคำแปลในวงเล็บ เช่น "เวกซ์ (เครื่องมือหม้อ)" "เจริญพันธุ์ (พร้อมจะมีลูก)"

วลีที่ใช้ในเอกสารของทางราชการ ควรใช้วลีที่ง่าย ๆ ภาษาธรรมดา ๆ และหากเป็นวลีที่เป็นภาษาวิชาการ ก็ควรจะวงเล็บความหมายไว้ เช่น "การฉกฉวยสิ่งของ (ช่วยเผด็จ)" เป็นต้น

อีกประการหนึ่งคือ ไม่ควรใช้วลีที่เป็นสำนวน เพราะอาจเป็นความเข้าใจเฉพาะถิ่นใดถิ่นหนึ่ง เช่น วลี "ห่อคำหัวใส" "เกิดขึ้นเป็นดอกเห็ด" "ถึงบางอ้อไปตาม ๆ กัน" "เชื่อเป็นตุเป็นตะ" เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรให้มีการศึกษาความเข้าใจภาษาไทยจากการอ่านเอกสารของทางราชการของชาวบ้านที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันในจังหวัดอื่น ๆ
2. ควรให้มีการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาไทย จากการอ่านเอกสารของทางราชการของประชาชนในภาคต่าง ๆ
3. ควรให้มีการศึกษาความเข้าใจภาษาไทยที่หน่วยราชการใช้โดยผ่านสื่อชนิดอื่น เช่น วิทยุ เนื่องจากประชาชนนิยมฟังข่าวสารจากวิทยุมาก
4. ควรให้มีการวิเคราะห์ จำแนกตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ગરબાનુકરન

บรรณานุกรม

- ✓ กิติ อุจฺเพญ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ที่พูดภาษาถิ่นสามภาษาในจังหวัดสุรินทร์. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อักสำเนา.
- คณะกรรมการจัดทำหนังสือสุรินทร์. ประวัติมหาดไทยส่วนภูมิภาค. สุรินทร์ : บริษัทเอเซีย
เพรสจำกัด, 2526.
- ✓ จังหวัดสุรินทร์, สำนักงาน. บรรยายสรุปจังหวัดสุรินทร์. สุรินทร์ : สำนักงานจังหวัดสุรินทร์
2529.
- ถาวร มณีนิล. ความเข้าใจศัพท์ทางราชการของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดยะลา.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529. อักสำเนา.
- หรรษนิย กัญจนะ. การศึกษาปัญหาความเข้าใจภาษาของชาวมุสลิมในจังหวัดนครราชสีมา
ในการอ่านสารการศึกษาออกโรงเรียน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.
- นิภา คร้ามวงษ์. ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคำทับศัพท์
ภาษาอังกฤษ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2522. อักสำเนา.
- ทะนัฒน์ จันทร์พันธุ์ และชาติชาย พรหมจักรินทร์. พจนานุกรมเขมร (สุรินทร์) - ไทย
อังกฤษ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- ✓ ปฐม นิคมานนท์. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านแบบการรับรู้และการ
สร้างความคิดรวบยอดของเด็กชั้นประถมปีที่ 4 และ 7. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514. อักสำเนา.
- ประเสริฐ ศรีวิเศษ. พจนานุกรมไทย (ส่วน) - ไทย - อังกฤษ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อักสำเนา.

- นภาศรี เย็นบุตร. ความรู้เกี่ยวกับภาษาเขมร. กรุงเทพฯ : ศูนย์บริการเอกสารประกอบ
คำสอนและตำรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2527.
- พรจรัส รัตนจรณะ. การศึกษาสภาพความเข้าใจภาษาไทยของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดยะลา.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524. อักสำเนา.
- พัฒนพร สุทธิยานุช. การรู้จักและออกเสียงคำภาษาไทยกลางของ เด็กไทยก่อนวัยเรียนที่
พูดเขมรเป็นภาษาพื้นเมือง ในจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- โรจน์ ราชประโคน. อิทธิพลภาษาเขมรที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ในจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2527. อักสำเนา.
- จวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ทวีกิจการพิมพ์, 2524.
- _____. หลักการสร้างแบบทดสอบ ความถนัดทางการเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2527.
- สมเกียรติ ปิณฑพร. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาไทยระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อักสำเนา.
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการวิจัย : สภาพการรู้หนังสือของ
ผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่สี่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2521.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. คุณภาพและคุณธรรมในการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยา
การพิมพ์, 2525.
- เสน่ห์ วัฒนาธร. "นโยบาย และกลวิธีการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีการพัฒนาชนบท,"
ปฏิภาณวิทย์. 4 : 1 - 43 ; ตุลาคม 2527.

- สุชา จันทร์เอม. ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใน โรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2509. อักสำเนา.
- (สุนันทา ทองซอน. การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรและนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2525. อักสำเนา.
- สุพจน์ ประเสริฐศรี. "การศึกษาและวัฒนธรรมอีสานใต้," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 18(6) ; สิงหาคม - กันยายน 2527.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคนอื่น ๆ. บทสนทนาภาษาเขมรสุรินทร์. นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยา, 2527.
- อรพินธ์ ประดิษฐ์รัตน์. พื้นฐานทางเทคโนโลยีในการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2526.
- อาชีวศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. การประชุมสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษาและเจ้าหน้าที่โครงการพิเศษ. กรุงเทพฯ : กองวิทยาลัยเกษตรกรรม, 2529.
- Fan, Chung - Teh. Item Analysis Tab. Princeton, New Jersey : Educational Testing Service, 1952.

ពាក្យស្នើសុំ

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามและแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1

กลุ่ม.....

แบบสอบถาม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ให้ท่านเขียนเครื่องหมายถูก (✓) ลงใน ☐ ตามสภาพความเป็นจริง

ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 20 - 25 ปี

☐ 26 - 30 ปี

☐ 31 - 35 ปี

☐ 36 - 40 ปี

☐ 41 - 45 ปี

☐ 46 - 50 ปี

3. การศึกษา

☐ จบ ป.4

☐ จบ ป.5

☐ จบ ป.6

4. สภาพการอ่านหนังสือ

- ☐ อ่านออกเขียนได้
- ☐ อ่านออกแต่เขียนไม่ได้

5. ท่านอ่านหนังสือเป็นประจำหรือไม่

- ☐ อ่านประจำ
- ☐ ไม่ค่อยได้อ่าน
- ☐ ไม่เคยอ่านเลย

6. ท่านจบการศึกษามากี่ปีแล้ว

- ☐ น้อยกว่า 5 ปี
- ☐ 5 - 9 ปี
- ☐ 10 - 14 ปี
- ☐ 15 - 19 ปี
- ☐ 20 - 24 ปี
- ☐ 25 ปีขึ้นไป

7. อาชีพ

- ☐ ค้าขาย
- ☐ ทำนา
- ☐ รับจ้าง
- ☐ ทำสวน - ทำไร่
- ☐ แม่บ้าน

8. ท่านเคยอ่านเอกสารของทางราชการหรือไม่

- ☐ อ่านประจำ
- ☐ ไม่ค่อยได้อ่าน

9. เมื่อท่านอ่านเอกสารของทางราชการแล้วพบ คำศัพท์ วลี ประโยค หรือข้อความที่ไม่เข้าใจ ท่านถามใคร

- ☐ ลูกหลาน
- ☐ เพื่อนบ้าน
- ☐ กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน
- ☐ ข้าราชการ เช่น ครู พัฒนาการ ฯลฯ
- ☐ ไม่ถามใครเลย

ตอนที่ 2

แบบทดสอบชุดที่ 1

ข้อความเข้าใจคำศัพท์ จำนวน 25 ข้อ

คำแนะนำ ให้ท่านเขียนวงกลม ○ ล้อมรอบข้อที่มีความหมายเหมือนคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อความที่นำมา

ตัวอย่าง ในการจำหน่ายวัตถุมีพิษ ควรจักวางสินค้าให้เป็นระเบียบและควรรู้จักป้องกันตัวเองควย

ก. มี

ข. เก็บ

ค. ชื้อ

ง. ขาย

.....

1. ในปัจจุบันนี้อะไร ๆ ก็แพงไปหมด รวมถึง อุปกรณ์ในการหุงต้มด้วย

ก. ฟืน ถ่าน

ข. หม้อ กระทะ

ค. ของกิน ของใช้

ง. เครื่องมือ เครื่องใช้

2. การหาแหล่งเศรษฐกิจ การเงิน เพื่อพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องสำคัญ

ก. ภูมิ

ข. อกเบ้

ค. ส่งเสริม

ง. ช่วยเหลือ

3. การพัฒนามีวัตถุประสงค์หลักคือ ให้ชาวบ้านพึ่งตนเองได้
 - ก. หน้าที่
 - ข. จุดเน้น
 - ค. ความสำคัญ
 - ง. ความต้องการ
4. การจัดระบบต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับ คุณลักษณะ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 - ก. ความพอใจ
 - ข. การตัดสินใจ
 - ค. ความเมตตา
 - ง. ความสามารถ
5. ทางการควรมีมาตรการ ศึกษาคณะที่จะจัดการกับคนเหล่านี้
 - ก. วิธีการ
 - ข. ขั้นตอน
 - ค. กฎหมาย
 - ง. ระเบียบการ
6. สำนักงานได้เน้นกิจกรรมในครอบครัวที่เป็น เอกลักษณ์ ของท้องถิ่น
 - ก. เฉพาะ
 - ข. วัฒนธรรม
 - ค. ของสำคัญ
 - ง. ธรรมเนียม
7. มีการเลือกตัวแทนของชาวบ้านมาปฏิบัติงาน ในหน้าที่ต่าง ๆ
 - ก. ทำ
 - ข. ช่วย
 - ค. แนะนำ
 - ง. ทราบ

8. ในปัจจุบันได้ดำเนินการอย่างสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ
 - ก. เป็นผลดี
 - ข. เข้ากันได้
 - ค. ปรับปรุง
 - ง. ถูกต้อง
9. วิตามิน เอ ช่วยบำรุงสายตา
 - ก. แก้อา
 - ข. ป้องกัน
 - ค. ทำให้ดีขึ้น
 - ง. ทำให้สวยงาม
10. การตัดไม้ทำลายป่า ทำให้สภาพดินฟ้าอากาศแปรปรวน
 - ก. แห้งแล้ง
 - ข. ฝนตกหนัก
 - ค. ไม่เป็นปกติ
 - ง. เปลี่ยนร้อนเป็นหนาวอย่างรวดเร็ว
11. ผมเสียขายที่ไม่ได้สัมภาษณ์ทุก ๆ คน เพราะคนเยอะจริง ๆ
 - ก. ชี้แจง
 - ข. ชักถาม
 - ค. แนะนำ
 - ง. ตอบคำถาม
12. การจัดตั้งกองทุนยาและเวชภัณฑ์ เป็นเรื่องสำคัญมาก
 - ก. เงินทุน
 - ข. สุขศาลา
 - ค. บารักราโรค
 - ง. เครื่องมือหมอ

13. ประเทศของเรา ควรพัฒนาเกษตรกรรมเป็นอันดับแรก
 - ก. คนทำไร่นา
 - ข. การเพาะปลูก
 - ค. การทำไร่นา
 - ง. การปลูกพืชเลี้ยงสัตว์
14. หญิงวัยเจริญพันธุ์ ควรได้รับคำแนะนำเรื่องการคุมกำเนิดด้วย
 - ก. มีลูกมาก
 - ข. พร้อมจะมีลูก
 - ค. เจริญเติบโต
 - ง. สุขภาพสมบูรณ์
15. ความสิ้นคิดหรือความวิหิงสาเสีย ๆ มักจะพบตัวอ่อนของแมลงที่เป็นศัตรูพืช
 - ก. หนอนเล็ก ๆ
 - ข. หนอนที่เราปลูก
 - ค. หนอนที่เป็นโรค
 - ง. หนอนที่ไม่เป็นที่ต้องการ
16. นอกจากสาเหตุอื่น ๆ แล้ว กรรมพันธุ์เป็นเหตุประการหนึ่งที่ทำให้คนมีอายุยืน
 - ก. ฉายทอดทางสายเลือด
 - ข. การออกกำลังกาย
 - ค. อาหารครบหมู่
 - ง. ปัจจัย 4
17. ในหลวงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินเพื่อยกแก่ราษฎร
 - ก. แนะนำ
 - ข. ช่วย
 - ค. ทำ
 - ง. ให้

18. พระองค์ทรงมีพระราชดำริ ให้มีโครงการสนับสนุนให้ชาวเขาเลิกปลูกฝิ่น
- ก. ความคิด
 - ข. ความพอใจ
 - ค. ความต้องการ
 - ง. การช่วยเหลือ
19. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงประกอบพระราชกรณียกิจ มากมายในการพัฒนาชนบท
- ก. ห้างงาน
 - ข. มีหน้าที่
 - ค. ให้คำแนะนำ
 - ง. ให้ความช่วยเหลือ
20. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชปณิธาน แน่วแน่ที่จะแก้ไขปัญหาความแห้งแล้งในชนบท
- ก. ความตั้งใจ
 - ข. ความเมตตา
 - ค. ความต้องการ
 - ง. ความพยายาม
21. ภายในงานมีการวัดไอคิวของเด็กวัย
- ก. ความสามารถ
 - ข. ความแข็งแรง
 - ค. สติปัญญา
 - ง. สุขภาพ

22. ที่สำนักงานมีการจัดแสดงสินค้าตัวอย่างโชว์ไว้วัย
- ก. ทั้งวางให้ดู
 - ข. สวยงามที่สุด
 - ค. ทั้งวางอย่างพิเศษ
 - ง. ใ้รับการคัดเลือก
23. ถ้ายาที่กินมีพิษรุนแรง อาจทำให้ช็อค และถึงตายได้
- ก. ชาทามร่างกาย
 - ข. เกิดอันตราย
 - ค. ไม่รู้สึกตัว
 - ง. เป็นลมชัก
24. สิ่งของที่ผู้เช่าอบรมต้องเตรียมไปเอง คือ ค่าย เข็ม แป้งเปียก คัทเตอร์
- ก. ลูกกลิ้ง
 - ข. กรรไกร
 - ค. กระดาษแข็ง
 - ง. ที่คัทเหมือนมีด
25. จักรพันธ์ คู่มือสมุนไพร เอกสารและโปสเตอร์ เผยแพร่ความรู้
- ก. การโฆษณา
 - ข. ป้ายประกาศ
 - ค. กระดาษแข็ง
 - ง. หนังสือพิมพ์ฝ่ายนัง

แบบทดสอบชุดที่ 2

ความเข้าใจข้อ จำนวน 25 ข้อ

คำแนะนำ ให้ท่านเขียนวงกลม ○ ล้อมรอบข้อที่มีความหมายเหมือนข้อความที่ขีดเส้นใต้

ตัวอย่าง เคียนกุมภภัณฑ์ เป็นเคียนที่นำความสุขปิตินต์มาสู่คนส่วนใหญ่

ก. ราเวิง

ข. คีใจ

ค. สุกสนาน

ง. ชนชม

.....

1. องค์กรสตรมีหน้าที่ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานในหมู่บ้านด้วย

ก. ทิศประกาศ

ข. ทิศตามชาว

ค. จักประชุม

ง. แจงให้รู้

2. ความเสียหายในกรณีแมลงเจาะเมล็ดจะทำให้เมล็ด เสื่อมความงอก

ก. ลีบ

ข. เสียบ

ค. เน่า

ง. ไม่ขึ้น

3. สินค้าที่วางขายในสหกรณ์จะมี ราคา ต่ำกว่า สินค้าตามท้องตลาด

ก. ถูก

ข.แพง

ค. ยุติธรรม

ง. เหมาะสม

4. เป็นเหตุมหัศจรรย์มากที่มีพระภิกษุจำนวน 1,250 รูป มาประชุมกันโดยไม่ได้นัดหมาย
 - ก. เป็นเรื่องเหมือนจริง
 - ข. เป็นเรื่องน่าสงสัย
 - ค. เป็นเรื่องน่าสนใจ
 - ง. เป็นเรื่องแปลก
5. ทุกคนควรม่าเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม
 - ก. กุแฉ
 - ข. สงเสริม
 - ค. ปรับปรุง
 - ง. ช่วยเหลือ
6. อาการไอ เป็นเพราะร่างกายพยายามกำจัดเสมหะออกจากลำคอ
 - ก. ชีมน้ำมูก
 - ข. ชีบเสลด
 - ค. ชีมน้ำลาย
 - ง. ชีบเศษอาหาร
7. อาหารหลายชนิด มีส่วนสัมพันธ์กับการเกิดโรคมะเร็ง
 - ก. รักษา
 - ข. สนับสนุน
 - ค. ความต่อเนื่อง
 - ง. ความเกี่ยวข้อง
8. ชาวบ้านทุกคนได้ลงแรงสร้างศาลาเอนกประสงค์เพื่อประโยชน์ของชุมชน
 - ก. ศาลาขนาดใหญ่
 - ข. ศาลาของส่วนรวม
 - ค. ศาลาที่ใช้ประโยชน์
 - ง. ศาลาที่ใช้งานได้หลายอย่าง

9. พื้นที่ภาคอีสานส่วนใหญ่ ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา
- ทะเล
 - ไม่ช่วย
 - ไม่มีประโยชน์
 - ไม่เกี่ยวข้อง
10. เมื่อมีอาการเจ็บป่วย ยังไม่หุเลาควรปรึกษาแพทย์
- ไปหาหมอทันทีที่เจ็บป่วย
 - มีอาการหนักขึ้นควรไปหาหมอ
 - อาการไม่ดีขึ้นควรไปหาหมอ
 - ถูกทุกข้อ
11. มีการนำยลกำไรไปพัฒนาหมู่บ้านให้สมาชิกกู้ยืม ให้สวัสดิการการรักษาพยาบาล การฉ้อโกงจึงสงเคราะห์ เป็นต้น
- ช่วยค่าเล่าเรียนลูก
 - ช่วยค่าครองชีพ
 - ช่วยสร้างบ้าน
 - ช่วยเวชภัณฑ์
12. ผู้เลี้ยงสามารถฆ่าและสุกขายในตลาดได้
- กำหนดราคาขายหมู
 - กำหนดราคาซื้อหมู
 - หักหมูขาย
 - ฆ่าหมูขาย
13. การซื้อยามากินเอง อาจจะทำให้ล้มหมอนนอนเสื่อได้
- รักษาไม่ได้
 - ป่วยหนัก
 - พิการ
 - ตาย

14. ทุกคนควรทำงานให้เป็นไปตามกำหนดเวลาไม่ยักวันประกันพรุ่ง
 ก. ไม่หละหลวม
 ข. ไม่เกียจงาน
 ค. ไม่เลื่อนเวลา
 ง. ไม่เปลี่ยนแปลง
15. ฝึกทำสิ่ง อุดมไปด้วยวิตามิน หลายชนิด
 ก. มีวิตามินมาก
 ข. มีวิตามินทุกชนิด
 ค. มีวิตามินที่สำคัญ
 ง. มีวิตามินที่มีประโยชน์
16. พืชผักที่ปลูกเองหรือขึ้นเองตามธรรมชาติไม่มีอันตราย เพราะปลอดสารฆ่าแมลง
 ก. สะอาด
 ข. ไม่มีอันตราย
 ค. ไม่มียาฆ่าแมลง
 ง. มีสารฆ่าแมลงไค้
17. พอลิเมอร์ วัสดุสังเคราะห์เปื่อย ปรารถนาลดปริมาณลงไปในอาหาร
 ก. พอลิเมอร์
 ข. พอลิเมอร์
 ค. พอลิเมอร์
 ง. พอลิเมอร์
18. ถ้าท่านไม่กำจัดศัตรูพืชที่มาทำลายแล้ว ผลเสียจะเกิดขึ้น เราจะใช้ส้มโอไม่เต็มเม็ด
เต็มหน่วย
 ก. ไม่มีเม็ด
 ข. ลูกไม่โต
 ค. ไม่เต็มที
 ง. ไม่ไ้ราคา

19. อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน ควรช่วยเหลือกันบ้าง ตามควรแก่โอกาส
- เมื่อถึง เวลาที่ควรช่วย
 - เมื่อมีคนขอให้ช่วย
 - ตามโอกาสสำคัญ
 - ไม่มากไม่น้อย
20. ปัจจุบัน กองทุนร้านค้าเกิดขึ้นเป็นคอกเห็ด ตามหมู่บ้านต่าง ๆ
- มีมาก
 - มีของขายมาก
 - มีคนซื้อของมาก
 - มีคนและของมาก
21. ตัวอย่างนี้เป็นเพียงนิทานหลอกเด็กไม่ให้เข้าไปคลุกคลีกับผู้ร้าย แต่แปลกผู้ใหญ่ว่าบางคน เชื่อเป็นๆเป็นๆ
- เชื่อมาก
 - เชื่อบางเรื่อง
 - เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง
 - ไม่เชื่อเป็นบางเรื่อง
22. เมื่อหลวงพ่อดีทุกเพียงเท่านั้น ทุกคนก็ถึงบางอ้อไปตาม ๆ กัน
- ทุกคนเข้าใจ
 - ไม่มีใครเข้าใจ
 - ทุกคนเข้าใจบ้าง
 - เข้าใจบางเรื่อง

23. เราอาจใช้เศษถ่านหินหุงข้าวแทนก็ได้ แต่ถ้าใช้เศษถ่านป่นจะมีอายุการใช้งานนานกว่า
 เตาแก๊สค่า
- ก. อายุมากกว่า
 - ข. ใช้งานดีกว่า
 - ค. ใช้งานได้ทนกว่า
 - ง. ให้อายุการใช้งานมากกว่า
24. ยานนั้นเก็บเหมือนความสกปรก จะต้องระมัดระวังในการใช้ให้
- ก. มีทั้งผลดีและผลเสีย
 - ข. มีทั้งของจริงและของปลอม
 - ค. มีทั้งราคาถูกและราคาแพง
 - ง. มีทั้งของดีและของไม่ดี
25. นำสมุนไพรมานำมาต้ม ๆ นี้มาบดให้เป็นผงละเอียด ก่อนผสมน้ำผึ้งเป็นลูกกลอน
 ขนาดเท่าปลายนิ้ว
- ก. ให้เป็นก้อนรี ๆ
 - ข. ให้เป็นรูปมน ๆ
 - ค. ให้เป็นก้อนกลม ๆ
 - ง. ให้เป็นรูปกลอน

แบบทดสอบชุดที่ 3

ความเข้าใจประโยค จำนวน 25 ข้อ

คำแนะนำ ให้ท่านเขียนวงกลม ล้อมรอบข้อที่มีความหมายสอดคล้องกับประโยคที่
ได้กำหนดให้เพียงข้อเดียว

ตัวอย่าง รัฐบาลได้มีนโยบายให้นักพัฒนากรทำการเผยแพร่ข้อมูลการณ้แผ่นดินธรรม
แผ่นดินทองไปสู่ตำบล หมู่บ้านต่าง ๆ

ถาม ใครเป็นผู้เผยแพร่ข้อมูลการณ้แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง ไปสู่ตำบล
หมู่บ้าน

ก. รัฐบาล

ข. ผู้นำประจำตำบล

ค. นักพัฒนากรประจำตำบล

ง. นายอำเภอเมืองต่าง ๆ

.....

1. สหกรณ์ร้านค้าจะมีสินค้าของสมาชิกวางจำหน่ายร้อยละ 80 ของสินค้าทั้งหมด

ถาม ถ้าสินค้าทั้งหมด 100 ชิ้น ควรมีสินค้าของสมาชิกเท่าไร

ก. 80 ชิ้น

ข. 180 ชิ้น

ค. 108 ชิ้น

ง. 800 ชิ้น

2. ในหลวงท่านทรงมีพระราชดำริว่าประเทศเราควรพัฒนา เกษตรกรรมเป็นอันดับแรก
จึงพระราชทานโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ จัดสรรที่ดินส่งเสริมอาชีพ เป็นต้น

ถาม ในหลวงพระราชทานโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาอะไร

- ก. แหล่งน้ำ
- ข. จัดสรรที่ดิน
- ค. ส่งเสริมอาชีพ
- ง. การปลูกพืชเลี้ยงสัตว์

3. อาหารรสจัด เบื่อจืด เปี้ยวจืด พวกนี้ไปกระตุ้นให้กระเพาะสร้างกรดขึ้นและกรด
จะทำให้เกิดอาการปวดท้อง

ถาม อะไรทำให้ปวดท้อง

- ก. อาหารรสจัด
- ข. อาหารเบื่จืด
- ค. อาหารเปี้ยวจืด
- ง. กรดในกระเพาะ

4. ห้างเด็กและผู้ใหญ่ ห้างหญิงและชาย โดยเฉพาะผู้มีเหงื่อออกมากและไม่รักษา
ความสะอาดของร่างกายหรือเครื่องนุ่งห่ม มีโอกาสเป็นเกลื้อนได้ทั้งสิ้น

ถาม เกลื้อนเกิดกับใคร

- ก. คนไม่สะอาด
- ข. คนที่มีเหงื่อมาก
- ค. เด็กและผู้ใหญ่ที่มีเหงื่อ
- ง. คนมีเหงื่อและไม่สะอาด

5. อย่าคิดไฟกลางสวนหรือแปลงผัก เพราะจะถูกแมลงที่มาเล่นไฟแต่ไม่ตกน้ำทำลายเสียหายมากกว่าปกติได้

ถาม ไม่ควรคิดไฟกลางแปลงผักเพราะอะไร

- ก. สิ้นเปลืองเงินทุน
- ข. เป็นที่คยู่ของแมลง
- ค. ทำให้สกปรกเกิดโรคร้าง
- ง. แมลงที่ไม่ตกน้ำจะทำลายต้นไม้

6. ฉลากของอาหารที่ได้รับอนุญาตแล้วนั้น สีของพื้นฉลากและสีของข้อความในฉลากต้องมีสีทึบกัน

ถาม ฉลากอาหารต้องมีสีอย่างไร

- ก. สีพื้นและสีข้อความเหมือนกัน
- ข. สีพื้นและสีข้อความใกล้เคียงกัน
- ค. สีพื้นและสีข้อความตรงข้ามกัน
- ง. สีพื้นและสีข้อความกลมกลืนกัน

7. หากมีอาการไข้ ครั่นเนื้อครั่นตัวก็กิน แอสไพริน ผู้ใหญ่กิน 2 เม็ด เมื่อมีอาการเกิดลดลงตามส่วน

ถาม เด็กควรกินยาอย่างไร

- ก. กินไม่เกิน 1 เม็ด
- ข. กินน้อยกว่า 2 เม็ด
- ค. กินไม่เกิน 2 เม็ด
- ง. กินน้อยลงตามอายุ

8. ที่ตำบลยัง เมินนั้น พอถึงเดือนธันวาคม มกรา มีนาคมและเมษายนมากใครอยากไปสัมผัส
เชิญไปทุกเวลา

ถาม ขอความนี้ชวนไปพบอะไร

- ก. ความหนาวเย็น
- ข. การไปเที่ยวในฤดูหนาว
- ค. ที่ท่องเที่ยวในตำบลยังเมิน
- ง. ความหนาวเย็นที่ตำบลยังเมิน

9. เหม่งมึนชั้นมีสารอาหารไม่มากนัก มักใช้เป็นเครื่องปรุงรสและสารแต่งสีมากกว่า

ถาม เหม่งมึนชั้นมีความสำคัญด้านใดที่สุด

- ก. ทำให้อาหารมีสารครบหมู่
- ข. ทำให้อาหารมีสีสวย
- ค. ทำให้อาหารมีรสอร่อย
- ง. ทำให้อาหารมีรสดีและสีสวย

10. นอกจากนี้กรมพัฒนาชุมชน ยังดำเนินแผนงานสร้างเสริมรายได้เพื่อคนทั้งตนเองด้วย

ถาม การสร้างเสริมรายได้ทำอะไรเพื่ออะไร

- ก. ให้ชาวบ้านช่วยตัวเองได้
- ข. ให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ค. ให้ชาวบ้านช่วยซึ่งกันและกัน
- ง. ให้ชาวบ้านช่วยกรมพัฒนาชุมชน

11. การพูดที่มีศิลปะสามารถจูงใจให้เพื่อนบ้าน เข้ามามีส่วนในการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน

ถาม การพูดที่มีศิลปะ คืออย่างไร

- ก. มีเพื่อนบ้านมาก
- ข. ปรับปรุงหมู่บ้านได้ดี
- ค. แก้ไขปัญหาทุกอย่างได้ด้วย
- ง. รักชวนเพื่อนบ้านมาร่วมงานได้

12. การห้ามฆ่ากัน ก็ต้องอาศัยการรู้หนังสือด้วยจึงจะดี

ถาม จากข้อความนี้ อะไรที่เกี่วผลกับการห้ามฆ่ากัน

- ก. อ่านหนังสือดี ๆ
- ข. อ่านหนังสือมาก ๆ
- ค. อ่านออกเขียนได้
- ง. มีความรู้เรื่องหนังสือหลายอย่าง

13. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ไปดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้าน โดยใช้กองทุนพัฒนาหมู่บ้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามหลักการพึ่งตนเองของชุมชนต่อไป

ถาม ใครจะนำความรู้ไปพัฒนาหมู่บ้าน

- ก. คนที่อบรมแล้ว
- ข. ชาวบ้านทุกคน
- ค. กองทุนหมู่บ้าน
- ง. ชาวบ้านกับรัฐบาล

14. การประชุมในวันที่ 10 พฤศจิกายน 2529 มีมติให้ดำเนินงานกองทุนไคไนปีเดียวกัน หรือปิดไป

ถาม กองทุนทำงานไคเมื่อใด

- ก. ภายในปี 2529
- ข. ภายในปี 2530
- ค. ในปี 2529 และ ปี 2530
- ง. ปลายปี 2529 และต้นปี 2530

15. โซเคียมอาซีไนท์ เภ็นสารเคมีที่มีคุณภาพเหมาะสมแก่การใช้กำจัดวัชพืชใต้น้ำ เพราะสามารถปราบวัชพืชใต้น้ำได้แทบทุกชนิดและมีราคาไม่แพงเลย

ถาม ข้อดีของโซเคียมอาซีไนท์ คืออะไร

- ก. มีราคาถูกมาก
- ข. ฆ่าวัชพืชใต้น้ำได้ทุกชนิด
- ค. ฆ่าวัชพืชใต้น้ำเกือบทุกชนิด
- ง. ฆ่าวัชพืชใต้น้ำเกือบทุกชนิดและมีราคาถูก

16. ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งผู้แทนราษฎรเข้าไปในสภาเพื่อออกกฎหมายจึงเท่ากับประชาชนนั่นเอง เป็นผู้ออกกฎหมาย โดยอาศัยผู้แทนของตน

ถาม ประชาชนออกกฎหมายอย่างไร

- ก. เลือกตั้งผู้แทน
- ข. ยื่นคำร้องกับนายกรัฐมนตรี
- ค. ตั้งสภาเพื่อออกกฎหมาย
- ง. ถูกทุกข้อ

17. ความปกติในฤดูร้อน จะมีแมลงวันชุมชุมมากกว่าในฤดูหนาว เพราะในฤดูร้อน อากาศมีความชื้นและมีอุณหภูมิ เหมาะแก่การแพร่พันธุ์ของแมลงวันคิมาก

ถาม ข้อใดถูกต้องที่สุด

- ก. ฤดูหนาวมีแมลงวันน้อยกว่าฤดูร้อน
 - ข. ฤดูหนาวมีอากาศเหมาะกับการเกิดของแมลงวัน
 - ค. แมลงวันขยายพันธุ์ได้คิมากในฤดูหนาว
 - ง. แมลงวันมีเฉพาะฤดูร้อนเท่านั้น
18. บุหรี่หรือกาแฟ ยังไม่มีใครสรุปได้ว่าเป็นสาเหตุของโรคมะเร็งหรือไม่ แต่ถ้าหากว่ารักษาอย่างอื่นแล้วไม่ดีขึ้น ก็น่าจะอกบุหรืหรือกาแฟดีกว่า

ถาม ควรอกบุหรืหรือกาแฟเพราะอะไร

- ก. ทำให้เป็นโรคมะเร็ง
 - ข. อาจเป็นโรคมะเร็ง
 - ค. ทำให้เบื่ออาหาร
 - ง. ถูกทุกข้อ
19. เมื่อกันไปมีหน่อขึ้นแล้ว ถ้าหน่อใดคดเอียงหรือแคะแกระบิ่น ต้องตัดออก

ถาม หน่อไม้ที่ดีควรเป็นอย่างไร

- ก. คดเอียง
- ข. ยาวชุก
- ค. ใหญ่
- ง. ทรง

20. ให้เกษตรกร ระบุปัจจัยโรคใบยอดเน่าที่เกิดจากเชื้อราที่เพิ่มสปีชี ที่มักจะมี การระบาดมากในฤดูฝน ซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก

ถาม โรคใบยอดเน่าเกิดจากอะไร

- ก. คินโมคิ
- ข. ฝนตกมาก
- ค. เชื้อราจากน้ำฝน
- ง. เชื้อราชนิดหนึ่ง

21. ถือใบประเพณีของกระทรวงสาธารณสุขที่เลือกเอาสัปดาห์ที่ตรงกับวันที่ 27 พฤศจิกายน ของทุกปี เป็นสัปดาห์สาธารณสุข

ถาม ในแต่ละปีจะมีสัปดาห์สาธารณสุขกี่วัน

- ก. 5 วัน
- ข. 6 วัน
- ค. 7 วัน
- ง. 8 วัน

22. ถ้าเราเลิกดื่มน้ำอัดลมแล้วหันมาดื่มน้ำสมุนไพรไทยของเราก็เป็นการดี ปัญหาสำคัญคือ ทำอย่างไรจึงจะชักชวนให้พวกเราหันมาดื่มน้ำสมุนไพรได้บ้าง

ถาม การดื่มน้ำสมุนไพรของคนไทยเป็นอย่างไร

- ก. ดื่มแทบทุกคน
- ข. ดื่มเฉพาะคนป่วย
- ค. ดื่มน้อยกว่าน้ำอัดลม
- ง. ดื่มมากกว่าน้ำอัดลม

23. ถิ่นมันตกภาพรังสี อาจตกค้างอยู่ในอาหารต่าง ๆ ตลอดจนนมผงที่นำเข้ามาจากต่างประเทศมาจำหน่าย

ถาม ถิ่นมันตกภาพรังสีมีอยู่ในอะไร

- ก. นมผงทุกชนิด
- ข. อาหารทุกชนิด
- ค. อาหารและนมผง
- ง. อาหารและนมผงจากนอกประเทศ

24. นมชั้นหวาน มีราคาค่อนข้างสูง ทั้งที่มาจากหางนม ซึ่งแทบไม่เหลือโปรตีนและวิตามินมาเติมน้ำและน้ำตาลใช้สำหรับผู้ใหญ่ของกาแฟกิน แต่เด็กไม่ว่าเล็กหรือโตไม่ควรกินเลย

ถาม เด็กไม่ควรกินนมชั้นหวานเพราะอะไร

- ก. ผู้ใช้ใช้ของกาแฟกิน
- ข. มีน้ำและน้ำตาลมาก
- ค. มีประโยชน์น้อย
- ง. ราคาแพงมาก

25. การระมัดระวังให้หลังตรงอยู่เสมอขณะนำกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยป้องกันโรคปวดหลังได้

ถาม ข้อใดป้องกันไม่ให้ปวดหลังได้

- ก. รักษาหลังให้ดี
- ข. ระมัดระวังเกี่ยวกับหลัง
- ค. ทำกิจกรรมต่าง ๆ เสมอ
- ง. ขณะทำงานต้องให้หลังตรง

แบบทดสอบชุดที่ 4

ความเข้าใจในการอ่านข้อความต่อเนื่อง จำนวน 25 ข้อ

คำแนะนำ ให้ท่านเขียนวงกลม ○ ล้อมรอบข้อที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

คำสั่ง อ่านข้อความข้างล่างนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 1 - 3

เมื่อปรากฏว่าเริ่มมีใบฝ้ายเป็นรูปกรวยบ้างประปราย อาจเก็บและทำลายเสีย ถ้ามีการรักษาฆ่าแมลงป้องกัน กำจัด หนอนเจาะสมออยู่เป็นประจำแล้ว หนอนม้วนใบจะไม่ปรากฏในใบฝ้ายอีกประการหนึ่ง เมื่อฝ้ายมีหนอนม้วนใบระบาดอยู่ชนิดเดียว ไม่จำเป็นต้องพ่นยา เพราะว่าหนอนม้วนใบทำลายใบจนใบฝ้ายโปร่ง ซึ่งหนอนเจาะสมอไม่ชอบและ หนอนม้วนใบก็ไม่ทำความเสียหายร้ายแรงนัก การป้องกันกำจัดหนอนม้วนใบอย่างเดียวจึงอาจไม่คุ้มกับค่ายา

1. ข้อใดทำให้ฝ้ายเสียหายมากที่สุด
 - ก. ใบถูกทำลาย
 - ข. มีหนอนม้วนใบมาก
 - ค. หนอนเจาะสมอระบาด
 - ง. ลำต้นมีหนอนเจาะ
2. คนปลูกฝ้าย ควรฉีดยาฆ่าแมลงเมื่อใด
 - ก. เมื่อมีหนอนม้วนใบระบาดชนิดเดียว
 - ข. เมื่อใบฝ้ายเริ่มเป็นรูปกรวย
 - ค. เมื่อใบถูกทำลายจนโปร่ง
 - ง. เมื่อมีหนอนเจาะสมอ

3. ข้อใดถือว่าเป็นผลดีเมื่อมีหนองมันในใบระบาคอยู่ชนิดเดียว
- ใบน้อยลง ไม่รกตา
 - ไม่มีหนองเจาะสมอ
 - ดินรอบ ๆ ต้นฝ้ายดีขึ้น
 - พืชยาได้เต็มที่ ตามต้องการ

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถาม 4 - 5

ทำสิ่งที่ใช้รับประทาน มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น ทางเหนือ เรียก ผักแฉบ ภาคกลาง เรียกตำลึง ใบทางยา ใช้ใบสดแก้ท้องอืดเนื่องจากรับประทานอาหารพวกแป้งมากเกินไป รักษาเริม งูสวัด ใบสดโขลกเติมน้ำที่ 7 - 10 ใบล้างน้ำให้สะอาด แช่วางหับหิม ทำให้ละเอียด เติมดินสอพองเล็กน้อย เพื่อช่วยในการทาคิดผิวหนังที่ขึ้น เวลาทา หัวของดินสอพองเองมีสรรพคุณให้ผิวหนังเย็น ลดผดผื่นคัน

4. เราใช้ตำลึงรักษาโรคอะไร
- เริม
 - งูสวัด
 - ท้องอืด
 - ถูกหูกขอ
5. ข้อใดเป็นการทำความสะอาดตำลึงที่ถูกต้อง
- ล้างควยน้ำอุ่นจัด
 - ล้างควยน้ำสะอาด
 - ล้างควยน้ำผสมพิมเสน
 - ล้างควยน้ำผสมคางหับหิม

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6 - 7

น้ำเกลือแห้งหรือผงเกลือแร่ เป็นผงเกลือแร่ที่มีส่วนผสมของเกลือแร่หลายชนิดตรงกับความต้องการของร่างกาย หรือตรงกับเกลือแร่ที่ร่างกายขาดหายไป จะเนื่องจากอาการท้องเสียหรืออาเจียนอย่างรุนแรงก็ตาม ผงเกลือแร่จึงมีคุณสมบัติช่วยร่างกายในการชดเชยแล้ว นอกจากนี้ยังป้องกันกันภาวะการขาดน้ำของร่างกายอีกด้วย

6. ข้อความนี้ต้องการให้ความรู้ในเรื่องใด
 - ก. ประโยชน์ของผงเกลือแร่
 - ข. ร่างกายขาดน้ำเพราะท้องเสีย
 - ค. ถ้าอาเจียนมากร่างกายจะอ่อนแอ
 - ง. น้ำเกลือแห้งคือผงเกลือแร่
7. สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ร่างกายขาดเกลือแร่คือข้อใด
 - ก. ไม่ชอบดื่มน้ำ
 - ข. ไข้ส่าจะบ่อย ๆ
 - ค. ท้องเสียและอาเจียนมาก
 - ง. กินอาหารรสจัดเป็นประจำ

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 8 - 11

การล้างเนื้ออย่างรวดเร็วโดยไม่แช่ทิ้งไว้ จะช่วยให้เนื้อนั้นมีเกลือแร่และวิตามินคงอยู่ การปรุงอาหารถ้าต้องการต้มเนื้อเพื่อให้สุก ควรต้มน้ำให้เดือด ใช้น้ำพอสมควร แล้วใส่เนื้อลงไป พอเนื้อสุกให้รีบตักออก หากต้องการเคี้ยวเนื้อควรใช้ไฟแรงในตอนแรก เมื่อเดือดแล้วให้ลดไฟลงใช้ไฟอ่อน ๆ เคี้ยวจนเปื่อย การใช้ไฟแรงเคี้ยวจะทำให้เนื้อเหนียว

8. การล้าง เนื้อน่าน ๆ จะทำให้เนื้อเป็นอย่างไร
 - ก. เสียวิตามินและเกลือแร่
 - ข. เหนียวเกินไป
 - ค. สะอาดมากขึ้น
 - ง. สีสันไม่น่ากิน
9. การเคี้ยวเนื้อให้เปื่อยควรใช้ไฟอย่างไร
 - ก. ใช้ไฟอ่อนตลอดเวลาที่ต้มเนื้อ
 - ข. ใช้ไฟปานกลางและไฟอ่อนสลับกัน
 - ค. ใช้ไฟอ่อนก่อนเมื่อเนื้อสุกจึง เพิ่มไฟแรงขึ้น
 - ง. ใช้ไฟแรงก่อนแล้วใช้ไฟอ่อนจนเนื้อเปื่อย
10. ทำไมจึงต้องต้มน้ำให้เดือดก่อนใส่เนื้อลงไปต้ม
 - ก. ไม่ให้มีกลิ่น
 - ข. เป็นการฆ่าเชื้อโรค
 - ค. ประหยัดเวลา
 - ง. ไม่ให้เสียวิตามิน
11. เนื้อที่ไฟแรงเคี้ยวจะเป็นอย่างไร
 - ก. เนื้อเปื่อยเร็ว
 - ข. เนื้อมีสีไม่สวย
 - ค. เนื้อจะเหนียว
 - ง. เนื้อไม่มีกลิ่นคาว

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12 - 14

การสนับสนุนการจัดทำอาหารและการโภชนาการ เน้นที่เด็กอายุ 0 - 5 ปี โดยเจ้าหน้าที่กระตุ้นเตือนให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาโภชนาการที่เกิดขึ้น เช่น โรคขาดสารอาหารในเด็กอายุ 0 - 5 ปี ซึ่งพบว่า เด็กวัยนี้มีน้ำหนักตัวน้อยกว่าปกติ ทั้งนี้เพราะประชาชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการให้อาหารเด็กยังไม่ถูกต้อง เด็กวัยนี้ถือว่ากำลังมีการเจริญเติบโตทั้งร่างกายและสติปัญญา ถ้าหากเด็กมีน้ำหนักตัวน้อยกว่าปกติ หรือมีปัญหาโภชนาการที่เรียกว่า โรคขาดสารอาหารก็จะทำให้เด็กมีภูมิต้านทานโรคต่ำ เจริญเติบโตช้า และเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ได้ง่าย

12. ข้อความนี้ต้องการแนะนำในเรื่องใด

- ก. การมีน้ำหนักตัวน้อยของเด็กวัย 0 - 5 ปี
- ข. ภูมิต้านทานโรคเป็นสิ่งสำคัญของเด็กวัย 0 - 5 ปี
- ค. อาหารมีความสำคัญต่อการเติบโตของเด็กวัย 0 - 5 ปี
- ง. การป้องกันและรักษาโรคในเด็กวัย 0 - 5 ปี

13. วัย 0 - 5 ปี ของเด็กเป็นวัยที่มีความสำคัญเพราะเหตุใด

- ก. เป็นวัยที่เป็นโรคขาดสารอาหาร
- ข. เป็นวัยที่มีน้ำหนักตัวน้อยกว่าปกติ
- ค. เป็นวัยที่มีภูมิต้านทานโรคต่ำ
- ง. เป็นวัยที่เริ่มเจริญเติบโตทั้งร่างกายและสติปัญญา

14. ถ้าแก้ปัญหาด้านโภชนาการของเด็กวัยนี้ได้ถูกต้อง จะเป็นผลดีอย่างไร

- ก. เด็กมีน้ำหนักมาก
- ข. เด็กสมบูรณ์แข็งแรง
- ค. เติบโตเร็วกว่าเด็กวัยอื่น
- ง. ไม่เจ็บป่วยเลย

อ่านข้อความข้างล่างนี้แล้วตอบคำถามข้อ 15 - 18

พ่อแม่หรือปู่ย่าตายาย ไม่อยากให้ลูกหลานฉีดวัคซีน เพราะฉีดแล้วกลัวแพ้ เด็กจะตัวร้อนโยเย ซึ่งความจริงแล้วการที่เด็กตัวร้อนหลังจากการฉีดวัคซีนนี้ไม่ใช่การแพ้ เด็กแทบทุกคนมีโอกาสตัวร้อนได้ก็เป็นผล เนื่องจากร่างกายพยายามตอบโต้วัคซีนและสร้างภูมิคุ้มกันขึ้น ต่อไปเวลาได้รับเชื้อโรคจากผู้ป่วย เด็กที่เคยฉีดวัคซีนก็จะไม่ติดโรคนั้น ๆ

15. ผู้ปกครองไม่อยากให้ลูกหลานฉีดวัคซีนเพราะเหตุใด

- ก. กลัวเด็กเจ็บ
- ข. กลัวเด็กตกใจ
- ค. กลัวเด็กเป็นไข้
- ง. กลัวเด็กติดเชื้อโรค

16. การฉีดวัคซีนมีประโยชน์อย่างไร

- ก. ไม่เป็นโรคที่ฉีดวัคซีนแล้ว
- ข. ไม่เป็นโรคติดต่อกับคนอื่น
- ค. ไม่เป็นไข้อย่างไร
- ง. ไม่เป็นโรคร้ายแรง

17. ทำไมเด็กจึงตัวร้อนเมื่อฉีดวัคซีนแล้ว

- ก. แพ้วัคซีนที่ฉีดอย่างรุนแรง
- ข. ได้รับความร้อนอย่างรุนแรง
- ค. ร่างกายกำลังตอบโต้วัคซีน
- ง. กำลังป่วยเพราะได้รับเชื้อโรค

18. ท่านได้รับความรู้เรื่องการฉีควัคซีนสำหรับเด็กอย่างไร

- ก. เด็กจะไม่เจ็บป่วยเลย
- ข. เด็กจะไม่เป็นอันตราย
- ค. เด็กจะมีภูมิคุ้มกันโรค
- ง. 'ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกัน

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19 - 21

ถ้าเป็นแผลเมื่อใดล้างทำความสะอาดด้วยน้ำเกลือล้างแผลแล้ว ควรให้กินยาปฏิชีวนะป้องกันการติดเชื้อด้วย เช่น ให้เพนนิซิลิน 1 เม็ด ก่อนอาหาร 3 เวลา และก่อนนอน เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ควรเปลี่ยนผ้าปิดแผลหรือล้างแผลวันละครั้ง แผลมักจะหายภายใน 1 ถึง 2 สัปดาห์

19. ถ้ารักษาแผลอย่างถูกต้องแล้ว แผลควรจะหายอย่างช้าที่สุดเมื่อใด

- ก. ไม่ต่ำกว่า 2 สัปดาห์
- ข. ไม่เกิน 1 สัปดาห์
- ค. ไม่เกิน 2 สัปดาห์
- ง. ไม่เกิน 3 สัปดาห์

20. ควรกินยาป้องกันแผลติดเชื้อวันละกี่ครั้ง

- ก. 1 ครั้ง
- ข. 2 ครั้ง
- ค. 3 ครั้ง
- ง. 4 ครั้ง

21. หลังจากล้างทำความสะอาดในครั้งแรกแล้ว ควรทำอย่างไรต่อไป

- ก. ปิดแผลไว้ไม่ให้ถูกสิ่งสกปรกจนกว่าแผลหาย
- ข. ล้างแผลหรือเปลี่ยนผ้าปิดแผลวันละครั้ง
- ค. ล้างแผลหรือเปลี่ยนผ้าปิดแผลวันละครั้ง
- ง. ล้างแผลทุกวันหรือปิดแผลไว้เฉย ๆ อย่างน้อย 1 สัปดาห์

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 22 - 23

วิธีกำจัดสาเหตุของการเกิดขุยมะพร้าว คือ อย่าให้น้ำเน่าขังอยู่ กองดินหรือท่าทางระบายน้ำ เพื่อไม่ให้พื้นที่ที่ขุยมะพร้าวอยู่ก้นที่ กระบองหรือขุยมะพร้าวที่ขุยมะพร้าวไม่ทิ้งไว้ให้เป็นพื้นที่ขุยมะพร้าวเกิดขุยมะพร้าวให้เรียบร้อย การใส่น้ำมันกาสินที่พื้นน้ำเน่าขังจะช่วยไม่ให้เกิดขุยมะพร้าวขึ้นได้ อนึ่ง การเปิดประตูหน้าต่างให้แสงสว่างเข้าไค้อย่างทั่วถึง ย่อมจะช่วยทำให้ขุยมะพร้าวไม่มีที่ซ่อนอยู่ในบ้าน นอกจากนี้ทางราชการยังได้ให้ความช่วยเหลือในการฉีด คี. ที. ที. ตามบ้าน เพื่อเป็นการกำจัดขุยมะพร้าวให้แก่ราษฎรโดยมิได้คิดมูลค่าอีกด้วย

22. การป้องกันไม่ให้ขุยมะพร้าวตามซอกไค้คยลคี่ที่สุด

- ก. ทิ้งขุยมะพร้าวและกระบองเปล่าให้เป็นที่
- ข. ปิดฝาที่ใส่น้ำทุกชนิด
- ค. ถมดินหรือท่าทางระบายน้ำ
- ง. กำจัดแหล่งที่มีน้ำขังทั้งหมด

23. รัฐบาลช่วยเหลือในการป้องกันและขุยมะพร้าวอย่างไร

- ก. ท่าทางระบายน้ำให้
- ข. ถมดินให้สูงขึ้นกว่าเดิม
- ค. ใส่น้ำมันกาสลงในน้ำเน่า
- ง. ฉีดยาฆ่าแมลงตามที่อยู่อาศัย

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 24 - 25

ยาซุก ยาของที่ขายในท้องตลาดนั้นเป็นยาที่มีอันตรายร้ายแรงผสมอยู่และชาวบ้านนิยมใช้กันมากอาจทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้ยาซุกและสิ้นเปลืองเงินทองอีกด้วยการรณรงค์เพื่อการใช้ยาที่เหมาะสมอาสาสมัครในเขตเทศบาลเมืองไค้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง โดยได้ร่วมงานเคาะประตูบ้านแจกเอกสารแก่ประชาชนรวม 2 ครั้ง เรื่องกินยาซุกอันตราย ทายถอนส่ง และขอความร่วมมือในการใช้ยาสำหรับประชาชน

24. ยาซุก ยาของ เป็นอันตรายต่อผู้ใช้เพราะอะไร

- ก. ชาวบ้านนิยมใช้กับเด็กเล็กมากเกินไป
- ข. ใช้มากเกินไปและไม่เหมาะสม
- ค. ยังไม่มีอาสาสมัครไปช่วยแนะนำวิธีใช้
- ง. มีตัวยาอันตรายร้ายแรงผสมอยู่

25. ข้อความนี้แนะนำประชาชนในเรื่องใด

- ก. การใช้ยาที่ถูกต้อง
- ข. ยาที่มีอันตรายทุกชนิด
- ค. อาสาสมัครพร้อมให้ความช่วยเหลือ
- ง. การแจกเอกสารที่มีประโยชน์กับประชาชน

ภาคผนวก ข.

ค่าอ่านจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

แสดงค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายของ
แบบทดสอบชุดที่ 1
ความเข้าใจคำศัพท์

ข้อที่	PH	PL	P	r
1.	.78	.22	.50	.55
2.	.85	.15	.50	.68
3.	.78	.19	.48	.58
4.	.99	.37	.75	.78
5.	.48	.04	.22	.59
6.	.56	.07	.28	.57
7.	.96	.19	.62	.78
8.	.96	.26	.66	.74
9.	.96	.48	.76	.62
10.	.96	.07	.53	.85
11.	.99	.44	.78	.75
12.	.44	.04	.21	.57
13.	.81	.22	.52	.58
14.	.93	.59	.78	.47
15.	.85	.26	.57	.59
16.	.99	.11	.62	.87
17.	.99	.15	.64	.86
18.	.78	.22	.50	.55
19.	.96	.44	.74	.64

ชุดที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	PH	PL	P	r
20.	.99	.22	.68	.83
21.	.99	.37	.75	.78
22.	.93	.41	.70	.59
23.	.56	.04	.26	.64
24.	.99	.19	.67	.84
25.	.63	.22	.42	.42

รูปที่ 2

ข้อที่	PH	PL	P	r
1.	.99	.15	.64	.86
2.	.67	.29	.48	.38
3.	.99	.37	.75	.78
4.	.99	.26	.70	.82
5.	.89	.48	.70	.48
6.	.96	.40	.73	.66
7.	.93	.48	.73	.55
8.	.99	.29	.72	.81
9.	.67	.26	.46	.41
10.	.96	.15	.59	.80
11.	.99	.33	.74	.79
12.	.59	.22	.40	.39
13.	.99	.37	.75	.78
14.	.96	.37	.71	.68
15.	.70	.11	.38	.61
16.	.96	.56	.79	.57
17.	.85	.40	.64	.48
18.	.81	.22	.52	.58
19.	.89	.11	.50	.75
20.	.99	.25	.70	.82
21.	.96	.37	.71	.68

ชุดที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	PH	PL	P	r
22.	.96	.44	.74	.64
23.	.96	.33	.69	.70
24.	.96	.52	.78	.59
25.	.96	.40	.73	.66

รูปที่ 3

ข้อที่	PH	PL	P	r
1.	.89	.52	.72	.44
2.	.52	.15	.32	.41
3.	.85	.56	.71	.34
4.	.89	.56	.74	.41
5.	.85	.59	.73	.32
6.	.99	.33	.74	.79
7.	.78	.52	.65	.29
8.	.93	.48	.73	.55
9.	.93	.41	.70	.59
10.	.52	.11	.30	.48
11.	.89	.44	.68	.51
12.	.85	.44	.66	.45
13.	.89	.63	.77	.35
14.	.81	.37	.60	.46
15.	.89	.51	.72	.45
16.	.78	.37	.58	.42
17.	.93	.44	.72	.57
18.	.74	.07	.37	.69
19.	.70	.41	.56	.30
20.	.74	.48	.61	.28
21.	.96	.48	.61	.28

รูปที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	PH	PL	P	r
22.	.78	.26	.52	.52
23.	.85	.56	.71	.34
24.	.81	.56	.69	.29
25.	.99	.37	.75	.78

รูปที่ 4

ข้อที่	PH	PL	P	r
1.	.74	.15	.43	.59
2.	.56	.19	.37	.40
3.	.70	.29	.49	.41
4.	.93	.59	.78	.47
5.	.96	.41	.73	.66
6.	.96	.33	.69	.70
7.	.96	.52	.78	.59
8.	.92	.63	.79	.41
9.	.96	.56	.79	.57
10.	.74	.44	.59	.31
11.	.99	.44	.78	.75
12.	.81	.29	.56	.52
13.	.96	.56	.79	.57
14.	.81	.44	.63	.40
15.	.96	.56	.79	.57
16.	.67	.19	.42	.49
17.	.96	.56	.79	.57
18.	.41	.15	.27	.32
19.	.93	.59	.78	.47
20.	.67	.07	.34	.65

ชุดที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	PH	PL	P	r
21.	.89	.37	.65	.56
22.	.89	.56	.74	.41
23.	.93	.63	.80	.43
24.	.85	.63	.75	.28
25.	.81	.59	.71	.25

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาววิษุกร ชื่อสกุล ทองหล่อ

เกิดวันที่ 28 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2502

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 4 ซอยกิจประชา 1 ถนนกิจประชา อำเภอเมือง
จังหวัดสุรินทร์ 32000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
32000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519	เตรียมอุดมศึกษา (แผนกศิลปะ) จากโรงเรียนศรีอยุธยา
พ.ศ. 2523	ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2531	กศ.ม. (วิชาเอกภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร